فکر مې سندره شوه

ژوند له يې د امن ساز راوړے دے
فکر ته مې اوګورئ سندره شوه

محمدالیاس

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر مې سندره شوه

محمد الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول حقوق دَ شاعر سره خوندي دي

دَ کتاب نوم ــــ فکر مې سندره شوه

لیکونکے ــــ محمد الیاس

موبائل ــــ 03462860464

اي میل ــــ milyaskhan37@gmail.com

تعلیم ــــ ماسټر میرینر

پیشه ــــ جهاز راني

استوګنه ــــ طوطه کان ملاکنډ

چاپ کال ــــ ۲۰۲۳

شمیر ــــ ۵۰۰

چاپ خانه ــــ اعراف پرنټرز محله جنګي پېښور

کمپوزر ــــ رضوان الله مومند

۰۳۴۰-۹۴۹۷۲۸۰

ټائټل ــــ سجاد روغانے

بیعه ــــ ۵۰۰ روپۍ

د لیکوال چاپ کتابونه

شورمې د قلم په ژبه راوله

د رڼا رنګونه

د موندلو درک:

❖ طوطه کان ملاکنډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

د ښاغلي رحمت شاه سائل په نوم

محمد الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر لیک

شاعري یوداسي فن دے چې انسان په کښې د معاشرے د اصلاح سره سره د خپل ژونداو چاپیرچل د مختلف حالاتو , واقعاتو, احساساتو, خواهشاتو او جذباتو د ځلا اظهار په دومره اثرناکه او جادوناکه ډول سره کړے وي چې قلم ورته د لیک په ارمان شي-

دغسې زما قلم هم زما د ژوند د مختلفو حالاتو , واقعاتو خواهشاتو, احساساتو او جذباتو د ظاهرولو او د خپل ضمیر د اواز پورته کولو په لړ کښې د شعورد دریاب نه د لاشعور سمندر ته قدم کوز کړے دے کوم چې ستاسو د وړاندې دے-

هسې خو ما د دغې سمندریز خیالونو د احساس د ښکاره کولو خپل پوره پوره کوشش کړے دے، خو بیا هم که څۀ کمے کوزے په کښې راغلے وي نو زۀ د هغې بخښنه غواړم، ځکه چې انسان د خپله وسه پورې پړ وي او ما خپل پوره وس کړے دے -

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل دغه کتاب کښې ما هغه پخوانۍ د هلکوالۍ غزلې او نظمونه هم چاپ کړي دي کوم چې ما په اولني دوو کتابونو کښې په دې وجه نه وې چاپ کړي چې ګڼې د اولس د پاره پکښې څه خاص پیغام نشته - خودا ځل چې مې پوره پنځلس شل کاله پس بیا اولوسته نو په دریم کتاب کښې مې د شاملولو فیصله اوکړه ځکه چې ما پکښې د اولس د پاره څه نه څه پیغام اولیدو

زه هیله لرم چې زما دغه زیار به یو خوا د پښتون اولس د فکر ترجماني اوکړي نو بل خوا به د پښتو ادب جولۍ هم څه نه څه فراخه کړي.

پاتې شوه دا خبره چې زما دا کتاب څومره معیاري دې نو په دغه اړه زۀ د خپل لیک د ښه او بد اړخونو ښکاره کولوذمه واري په ګرانو لوستونکو باندې پرېږدم ، چې هغوي څۀ فېصله کوي،

د الله په امان.

ستاسو د رائې په انتظار
محمد الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

دواړه یو ځائے مې په زړۀ کښې رازرغون شوه
اوس علاج به مې د غم که د مستۍ کړم

د حجاز د تلو اسباب هم راله جوړ کړه
چې مئین دې په دا هسې رنګ هستۍ کړم

قطعه

عملونه ئې تباه شي برباد راشي
چې د چا په قول وفعل کښې تضاد راشي

د حیا نه مې تندے سجده کښې پریوځي
چې په نیمو نیمو شپو کښې دې یاد راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بې ننګه دي بې پته بې هنره شوه
ځکه راګوزار مې د نظره شوه

ژوند له ئې د امن ساز راوړے دے
فکر ته مې اوګورئ سندره شوه

ښکارې په وعدو خپله ستومانه ده
بانې کوې اوس نه راځې منکره شوه

زۀ به ئې لاهور په شوندو ښکل کړمه
دوي که زما ځار د پېښوره شوه

زۀ هم پسې داسې لېونے يمه
دا چې خنګ زما پسې اوتره شوه

ځکه هر سړے پرې ساندې سور کوې
ښکارې د الیاس! شان بې ضرره شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داجي

الله ته درله سوال کوؤم بلها عمر دې ډیر شه
هر ځائے په تا ډاډه یمه بابا عمر دې ډیر شه

امن له په صلح کښې
هم راسره جنګ کښې ئې
ژوند ځکه اسان ښکاري
ته راسره څنګ کښې ئې

نصیب دې شه سیالۍ دا د خندا عمر دې ډیر شه
هر ځائے په تا ډاډه یمه بابا عمر دې ډیر شه

هر ځائے کښې وینمه ځما د پاره
ځانله دې بیا بیا شر اخستے داجي
په بوډاوالي کښې دې هم په اوګو
زمونږه غم په سر اخستے داجي

اخیر دې هم خائیسته شه په دنیا عمر دې ډیر شه
هر ځائے په تا ډاډه یمه بابا عمر دې ډیر شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د ښه ژوندون سوالونه کوے
ته چې دعا د خدائ په در غواړے
تخت د سلیمان ترې راله اوغواړے
هم ترې راله بخت د سکندر غواړے

په ژوند رانه خوشحاله شه رضا عمر دې ډېر شه
هر ځائے په تا ډاډه یمه بابا عمر دې ډېر شه

زه چې ورړوکے ووم پیسے مې غوښتے
ستا نه په لار کور او کوڅے مې غوښتے
الیاس رالوې شومه ځلمے شومه اوس
ګني لا نور به څه قیصے مې غوښتے

اللّٰه دې درله توان درکړي رېښتیا عمر دې ډېر شه
هر ځائے په تا ډاډه یمه بابا عمر دې ډېر شه

هائیکو

څو ځله مات شوے د وطن آئینه
اللّٰه دې نه کړي چې چوري چوري شے
غتهان غتهان در پکښې ځان ته ګوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړهٔ قـرار زمـونـږه ,,, د زړګـي سـر ورانـوي
ظـالـمـه ولـي رالـه ,,, تـه پـیښـور ورانـوي

پـه یو حـالـت کښـې ,,, دي هم خوښ نـهٔ یمـه
زمـا کـا فره حجره ,,, مشـرک ممبر ورا نوي

د دې نـه ښـه ده ,,, چې کـعـبـه ورانـه کـړې
د بې اسـرې خوښـدو ,,, زړهٔ او ځیګر ورانوي

اوس جـوړوي بـه ,,, مـرغـۍ جـالـې چـرتـه
زمـا پـه خـاوره چینـار ,,, زمونږ نختر ورانوي

پـه څومره ډلو کښـې دي ,,, دا مونږه اوویشـلو
د الیـاس ! قـام قبیلـه ,,, ښـه پـه هنر ورانوي

یادګیرنه ..
د پیښور په پولیس لائن کښې د بمي دهماکې د خبر په اوریدو
۳۱ جنوري ۲۰۲۳ مدینه منوره سعودي عرب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نوي کال سحره

زړه مې باغ باغ کړه په سیالۍ راوړه د نوي کال سحره
نوے پیغام د خوشحالۍ راوړه د نوي کال سحره

زخمي زخمي پر هر پر هر به نه ئې
مونږ که راوېښ شو در په در به نه ئې
زما په سر به کاروبار شوے وي
ته به راځے خو ته خبر به نه ئې
ته که د امن نه بغیر راغلے
د نوي کال نوے سحر به نه ئې

د امن ناوي په ډولۍ راوړه د نوي کال سحره
نوے پیغام د خوشحالۍ راوړه د نوي کال سحره

په هر اړخ او په هر لور غواړم
سوال درنه نه کوؤم په زور غواړم
غم دي د ځان سره سمبال کړه واوره
زه درنه دا ځل تنګ ټکور غواړم
نور ارمانونه مي په زړه کښې نشته
پښتانه سیال په کلي کور غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ارمان راله ډالۍ راوړه — د نوي کال سحره
نوے پیغام د خوشحالۍ راوړه — د نوي کال سحره

دا څو نیمګړي حسرتونه زما
پوره کړه دا ځل ارمانونه زما
نوري د غم پټۍ پري نه ایږدمه
ښه دي برڅیره دا زخمونه زما
الیاس امید د خوشحالۍ لرمه
وائې رنګین کړه ماښامونه زما

ډکه د ګلو نه ژولۍ راوړه — د نوي کال سحره
نوے پیغام د خوشحالۍ راوړه — د نوي کال سحره

قطعه

تبره ازغي به دې بد زخمي کړي
د ګلاب څانګې ته توپ څۀ له وهې
ګونګټه غلے کښېنه نۀ رسېږې
د اوښ غړانګې ته توپ څه له وهې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

منزل ته رسېدو له قافله چې جوړېده
نیمه کښې ترې پاتې شو قیصه چې جوړېده

خان جي به مخوریز لره کارونه مخکښې اوکړه
سرکاره په پیسو به دې کوڅه چې جوړېده

ژړا په دغې راغله چې د کور خلق پکښې وو
زما د قام د قتل منصوبه چې جوړېده

قرباني دي عبث لاړله ظالمه نیت دې بد وو
د غټ اختر په غوښو کښې حصه چې جوړېده

هاغه ننګیالي یاران مې نشته دے ملګرو
محفل کښې به زما پرې دبدبه چې جوړېده

تا امن یادولو نو ستا سوچ پکښې سنګسار شو
الیاسه! د فکرونو تماشه چې جوړېده

۱۱جنوري ۲۰۲۳--- دمام سعودي عرب

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سکون وي او قرار په ښار کښې ګرځمه
زه چې د سرکار په ښار کښې ګرځمه

دا ئې جوړې فیض د عقیدت دے چې
ملنګ ئې زه سردار په ښار کښې ګرځمه

مور راله په سر لاسونه ایښي دي
زۀ چې دا ګلزار په ښار کښې ګرځمه

خدائے راباندې دومره مهربانه دے
پلار سره د یار په ښار کښې ګرځمه

ښکاري د واپس تلو ورځ ئې راغلله
الیاس! چې ئې بیمار په ښار کښې ګرځمه

مدینه منوره فروري ۲۰۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځائې په ځائې يې زيان داسې راکړے دے
زلفو يې زندان داسې راکړے دے

زه ئــې د اولــس د زړۀ ســلطان کړمــه
خــوي رالــه يــزدان داســې راکــړے دے

کــټ کښــې چرتــه کــوزه ســر تــه نـۀ کښــېنم
خلقــو رالــه شــان داســې راکــړے دے

مــونږ تــه ئــې د ژونــد لاره ښــودلــې ده
خــدا ے رالــه جانــان داســې راکــړے دے

تنــدر د غريــب پــه کــور راوارتــوي
بخــت رالــه اســمان داســي راکــړے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما نه بغېږژوند کښې د بل چا نه شي
قسم يې په قران داسې راکړے دے

هر ځاے کښې د امن سره ياد شومه
ژوند راله تاوان داسې راکړے دے

چاته مې مغروره سر راټيټ نۀ کړو
خداے راله ايمان داسې راکړے دے

الياس! دوخت جابر ته نېغ ولاړ يمه
فکر راله توان داسې راکړے دے

هائيکو

نه پري د پاسه د بنګړو به راځي
نه به سل پوري شي په تا لا ليه
د خپل ځادر سره چې خپې غزوے

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مـال زمـا هم سـر زمـا ,,, ځـار شــۀ تر دلبر زمـا
ځـار شــۀ تر دلبر زمـا ,,, مـال زمـا هم سـر زمـا

ځم چې ئې دیدن وکړم ,,, ډېر راته یاد شوے دے
ډېر راته یاد شـوے دے ,,, هغه د زړۀ سـر زما

بوسې به درنه واخلمه ,,, زړۀ مې درته شوے دے
راشـــه پـه خندا خندا ,,, خوالـه تـه لږ زر زمـا

مۀ بږده پرې مرهم راله ,,, پرېږده چې بنۀ اوسوزي
پرېږده چې بنـۀ اوسـوزي ,,, زخم او پرهر زمـا

لر زما هم بر زما ,,, الیاس وایمه بناد دي وي
الیاس وایمه بناد دي وي ,,, لر زما هم بر زما

روټردیم - هالینډ ۲۰۰۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په سترګو کښې مې سترګو ته مو سېږه چې راځې
په زړۀ مې لکه غشے ورخښېږه چې راځې

زۀ په هر قدم لکه پتنګ به درنه زار شمه
ته لکه د شمعې شان بلېږه چې راځې

ستا د ښائېست غټه نخښه دا ده پښتنې
ناز کوه ادا کوه شرمېږه چې راځې

زۀ به مې پرې زړۀ له تکورونه ورکؤم
ته راته د ورایه نه خندېږه چې راځې

پرېږده چې اورونه ئې په زړۀ بل شي نور
رقیب ته مې په لاره کښې ځلېږه چې راځې

لا خو وړه ئې د چا شک دربانديٍ نۀ راځي
په لاره کښې حېرانه مۀ ودرېږه چې راځې

الیاس غونديٍ کافر ته ئې د ایمان لاره ښودلې ده
په حسن دې غرور کوه نازېږه چې راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق او باطل

باطل ته باطل وایم که باطل وي
حق ته حق وئیلے نهٔ شم په ناحقه

په حقه که باطل وي باطل نښهٔ دے
حق ته مهٔ وایه باطل ورک شې احمقه

زندګي او بندګي

دومره راته پته ده سجدې ورته کول دي خو
نور ترې خبر نهٔ یم بندګي څه ده؟

مینه ده وفا ده که جفا ده تش دردونه وي
لږ مې ترې خبر کړه زندګي څه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ماته په سرو شونډو کښې بېګا ربه
غلې موسېدلې وو اشنا ربه

هغه طبیب یارمي هم قاتل شولو
جوړ مې شۀ پخپله مسیحا ربه

ولې دې د مینې لېونے کړمه
خلق راپسې کوي خندا ربه

دا د دنیاګۍ مینې نیمګړې وي
زۀ به یادؤمه صرف تا ربه

واړه د دنیا خدایان هېر کړمه
په ژبه چې مې راشي الا لله ربه

سترګې که فرعوني مې اشنا لري
زړۀ مې ورته کړے د موسیٰ ربه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبـــر چــې د دې نــړۍ نــه ورک کــړمــه
ســــتــرګــې مــې هـمـېـش لــرې بـيـنـا ربـه

مـا هـم د غـنـي د خـيـال مـلـګـرے کـړې
اے د ســــتــر رحـمـان او لـوړ حـمـزهٔ ربـه

ژونـد کـښــــې رالــه نـور او رڼـا راولــه
اے د تـورې شـــپــې او ســـپـيـن ســـبـا ربـه

څـوک چـې بـل لـه تـاســـره شـــريـک ګـڼـي
کــيــږي پــرې قـســـــم دے چــې غــزا ربــه

لــږ مـقـام دې خـپـل الـيـاس تـه هـم ورکـړه
اے د لـوئـے الـيـاس د لـوئـے عـيـســــي ربـه

مډګاسکر۔ ایسټ افریقه ۲۷ مارچ ۲۰۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړګے مې پســـې چوي خدايه چې ښــکلي نۀ راځي
نـو ولـې نـۀ راځـي مـحـفـل تـه ولـې نـۀ راځـي

پـه حجره جومـات مې يـاد کړې نور بـه څـه وايم
رقـيـبـه مـالـه بـل شـــانې کـنـځـلـې نـۀ راځـي

رنګونه ئې اشـــنا ســـتا د رخســـار چرته ليدلي وو
دا ځکـه خو ســـپرلے د خونـد پـه کلي نـۀ راځي

د مـيـنـې لـېـونـي بـه ورتـه څـنـګ وايـو مـلـګـرو
خـوارۀ وارۀ پـه لار چې ځـنـګېـدلـي نـه راځـي

رېـبـاره دروغ مـۀ وايـه رښـــتـيـا خـبـره وکـړه
لږ شـــور ئې د بنګرو وي دومره غلي نـۀ راځي

راځـه چې د قـاتـل اشـــنـا کـوڅې لره دې بوځم
الـيـاســـه کـه دې ذهـن تـه غـزلـې نـۀ راځـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یـو خـوا خـنـدا بـل خـوا خـفـګـان ویـنـمـه
پـه یـو زړګـي کښـې دوه خـوبـان ویـنـمـه

سـتا پـه خندا کښـې سـتا نـه ورک شـو مه زهٔ
اوس چـې تـا ګـورمـه نـو ځـان ویـنـمـه

نـظـر د مـیـنـې رالـه مـیـنـې تـېـز کـړو
پـه یوه لحظـه کښـې درسـت جهـان وینمـه

ولـې تـپـوس کـوې زمـا د سـتـرګـو
چـې آئـیـنـې تـه دې حـېـران ویـنـمـه

قـاصـد مـې د ورایـه هسـې نـهٔ خـوښـېـږي
الـیـاس پـکښـې نـخښـې د جـانـان ویـنـمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چرته غزل چرته نغمه به شمه
مخامخ مۀ ګوره لمبه به شمه

چې راته ګورې نو پټ پټ ګوره
چرته سپرلے چرته وږمه به شمه

تاؤ دې نظر له دومره مۀ ورکوه
چرته بې خود چرته نشه به شمه

ته که راګورې نو راګوره اشنا
زۀ که درګورمه اودۀ به شمه

زۀ خو بس ستا د وجې زۀ یادېږم
که ته رانغلې وایه څه به شمه

د زړګي رنځ مې هسې نۀ رغیږي
که تا لرې وخاندله ښۀ به شمه

الیاسه دا رنګې اشعار مۀ لیکه
چرته سائل چرته حمزهٰ به شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راشــه چې ټکور شــې په ما ګرانه ته به چرته ئې
خوږ زړهٔ مې ســلګۍ وهي جانانه ته به چرته ئې

ســتا د ســپین رخســار هغه لمبه مې یاده شـوې ده
یـه د نـور بـخـرې مـاهـتـابـانـه تـه بـه چـرتـه ئې

څنګ به د هجران شپو کښې خندا د وصال ګورمه
هر خواتـه غماز دے یـه درمانه تـه به چرتـه ئې

ســتا نه ښــکلے نهٔ ګڼمه دا د ښــکلا ګانو ښــار
ډېر راتـه یـاد ېږې طوطـه کـانـه تـه بـه چرتـه ئې

ســتا د یاد په کلي کښــې مې فکر رازلمے شــولو
ســوچ مې غزل خوان شــولو ارمانه ته به چرته ئې

هســې هم ګلشــن مې د امېد تـالـه والـه شــولو
بندي مې کړه درځم درلـه زندانـه تـه بـه چرتـه ئې

الیـاس! درنـه خپـل حق غواړي ســوال نـهٔ کوي
ســپرلے دې رانه وړے دے خزانه ته به چرته ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

حسن لېوني ته ئې بار بار سوچونو وړے یم
بیا نرګسي سترګو ته د یار سوچونو وړے یم

ته خو خبر خزانه د ازغو نه بغېر نۀ راځي
زۀ دې تګ راتګ ته بهار سوچونو وړے یم

نۀ خاندي بس یه ملګرو نور دې ماته خاندي
لا ئې غرغنډو ته د رخسار سوچونو وړے یم

تۀ راته ساقي ګورے جامونه چرته رانۀ کړې
لا د مستو سترګو د خمار سوچونو وړے یم

ټوپک او قلم دواړه مې خواږه ملګري دي
ناست یمه شولګره کښې د ښکار سوچونووړے یم

چغې د الیاس د پرهرونو به سر بږي ځنګ
پېغلې ولولو ته د نګار سوچونو وړے یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ســترګه د ســبا پـه توره شــپه کښــې ځلېدلې ده
یـا چـرتـه لـیـلـیٰ راتـه د بـامـه خـنـدېـدلـې ده

ځنګـه بـه د بـل غـېږې لـه ځي کـه پښــتنـه وي
ټـول عـمـر زمـا ســره ملـګرو اوســېـدلـې ده

ښـــکـاري چې زمونږ کلي تـه بیرتـه راراوانـه ده
نن مې په ســحر کښــې ګســه ســترګه رپېدلې ده

ځۍ چې د وطن ناوې په سـرۀ ډولۍ کښــې راولو
نن مې غیرتي وینـه پـه تن کښــې جوشــېدلې ده

مـاتـه خو ئې پـټ پټونـے اوســـه پورې یـاد دے
ســترګو تـه مې نۀ ګوري زمـا نـه شــرمېدلې ده

خپل مې کړه جانانه زۀ خوســتا هغه الیاس یمه
دا چغـه مې هر ځائے کښــې د زړه نـه راختلې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دواړه په یو ځائے وے ډېر به ښه وے نو
بس خو چې یو ته وے او یو زۀ وے نو

نۀ به دا دردونه وو او نۀ به دا غمونه وو
چرته ورکوتوالي کښې چې مړه وے نو

ولې به مې خله کښې ستا خائیست ته اوبۀ نۀ راتلې
تۀ د امرسې نه هم خوږه وے نو

بیا به درته نۀ ګورمه خبر دے خو
مړه که په دې باندې خفه وے نو

یه رقیبه چرته وې قاتل اشنا راغلے وو
تا به هم لیدلے وو خو نۀ وې نو

هسې نور نازونه اداګانې راته مۀ کوه
ما وې زړۀ درکومه خو وړه وې نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـا جوړې رقیـب دې چرتـه لاره کښې رټلې وۀ
یـا دې چـرتـه ښـکـلي وو چې سـره وې نـو

نـۀ راتلمـه ځکـه دې اشـنـا دیـدن لـه نـۀ راتلم
تـۀ مـې پـه خـیـالـونـو کښـې پـرتـه وې نـو

خبـر د ے کـه ګـونـګـے شـم پـروا نشـتـه د ے
بس چې سـتـرګو کښـې کـاتـه و ے نو

مـا بـه هم د خلقو نـه پـه غلا بـانـدې دروکتـل
تـۀ چـې بـه زمـا پـه تـمـاشـه وې نـو

ما لکه پتنګ به دې طواف د سـپین رخسـار کوۀ
تـۀ چې بـه د شـمـعې شـان لـمبـه وې نـو

بیا به د الیاس په زړۀ کښې یره د بېلتون نۀ وه
بـس چې زمـونـږ داسـې تـلـه راتـلـه و ے نـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګرانه ثبوت ئې کړه لوخړې نۀ دي
کومې خبرې مې ستا وړې نۀ دي

چې لېوني هم په کښې ځائے نۀ مومي
دغه صحرا نۀ ده دا ښرې نۀ دي

دا خو زما د زړۀ لوګي دي اشنا
په چاپېرچل ماحول کښې لړې نۀ دي

بې د منته رضا کيږي چرته
لا مې جرګې وربانددې کړي نۀ دي

بيا رقيبان ولې په ما خبروے
چې ارادې دې راته خرې نۀ دي

چې ستا په نوم ئې قربان کړے دے سر
ژوندي دي خدائےګو هغه مړي نۀ دي

الياسه منده خېر خبر ئې واخله
لا دې د ښو تنهاکې سترې نۀ دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خبره دا مې د زړګي خوښه وه
ستا د نظر ئې سادګي خوښه وه

نن چې په کلي د بېلتون غږ شو
دغه به ګرانه د مرګې خوښه وه

کلے پرېږدمه چرته ځمه درنه
جانانه ستا هم بې ننګي خوښه وه

چې ستا په در کښې مې سوالونه کول
زما دا خپله ملنګي خوښه وه

د اشنا مخ ته دې سجدې ونۀ کړې
الیاسه ثنګ دې بندګي خوښه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هر وختې مستې غواړمه خوند غواړم
زه لیونے شوے یمه ژوند غواړم

لږ شاني د امن ننداره له څم
لږ په پرهرونو مې پیوند غواړم

زه په خپله خاوره هر پښتون لره
فکرونه د ملالې د میوند غواړم

جنګ مې د مرګې کور ته راغلے دے
زه په خوب اوده ولې مړوند غواړم

خود سره زړه د بل خبرې نه مني
دا ځکه د خپله ځانه پند غواړم

الیاس له چې په فکر لګوې بندیز
دا ظالم جابر په قید کښې بند غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

داغ د تهمت چې مې د مینې په لمن پاتې شو
د زړهٔ ارمان مې ارمانونو ته غمژن پاتې شو

تا خو وخکې قدرې لرې ؤرپوو نهٔ دې وکړه
زما معصوم معصوم ارمان په زړهٔ دفن پاتې شو

ستا د جبین د مسکي خال په ننداره وو مه زهٔ
د فکر تال مې په خیالونو کښې وېرژن پاتې شو

د ژوند اوږدې ترخې لمحې به مې تېرېږې څنګه
وړوکې خیال که مې بغېر ستا د دیدن پاتې شو

خلق په مینه کښې سرونه صدقې ګرځوي
الیاسه ستا نه په کښې کلے کور وطن پاتې شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د دیدن تږې دې جانانه په کتو مړوه
ما په راتګ دې د وصال په شوګیرو مړوه

لږ مې نږدې کړه ځانته مینه بې تولې را کړه
ساه رانه خېژي ما د شونډو په بوسو مړوه

زهٔ ئې قسم دے په دې نهٔ یمه که هر څنګه وي
جام مې نسکور کړو ما د سترګو په کاسو مړوه

پخوا به ستا په ګودر ناستي ما له ژوند راکوو
اوس مې په شړنګ ګلې بې شانه د بنګرو مړوه

په الاهو کنبې دلاسه نهٔ شو زړګے د الیاس
لکه ماشوم ئې د دیوانو په قیصو مړوه

پورټ راشد دبۍ ۲۰۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

ماتې د خوږ زړګي نغمې مې نۀ کړې
ګل مې کړه ګل مې کړه سپرلے مې نۀ کړې
اسره مې هر ځائے کښې په تا کړې ده
چاته په ژوند کښې بې اسرې مې نۀ کړې

دعا

خدایه داسې لېومے خمار مې ګډ کړې په ژوندون کښې
چې نۀ زۀ د چا غماز شم نۀ مې بل سړے غماز شي
دا ارمان که مې پوره شو نو قسم دے لویه خدایه
هر پرهر به مې سپرلے شي هره چغه به مې ساز شي

سپرلي

یا خو دا ټول چمن رنګین کړه راله
یا خو مې زخم له دردونه راوړه
سپرلیه تش دې راتله نۀ منمه
جولۍ دې ډکه د ګلونو راوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کله مې ژوند شي کله دار ملګرو
د یار د زلفو هر یو تار ملګرو

چې راته ګوري او زاریږي رانه
وېمه چې زار شمه ترې زار ملګرو

لږ ترې پوښتنه د اشنا کوؤمه
اوګورئ څه شولو رېبار ملګرو

پردو نه ولې ګیله مند شمه زۀ
خپل مې ازغي شوله د لار ملګرو

تاب مې نظر کښې د کتو نشته
لمبې ئې خېژي له رخسار ملګرو

صفا انکار دې راته وکړي اشنا
خبر دے که نۀ کوي اقرار ملګرو

الیاس به ولې اوښکې نۀ څڅؤم
بیا ئې په زړۀ وریږي یار ملګرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژوند کښې مې سیالۍ له مسکا ته ورځې شمارمه
د چا په انتظار بې دا زه چا ته ورځې شمارمه

ژوند خو د ترخو نه بغېر هیڅ په ما پېرزو نۀ کړه
مرګه زر رادرومه زۀ خو تاته ورځې شمارمه

زېرے د راتلو پرې چا د ښکلي جانان کړے دے
سترګو له خوب نۀ ورځي اشنا ته ورځې شمارمه

رنګونه ستا د شوخ رخسار ترې ځم راټولۀمه
ښکلي سپین سحر نوي سبا ته ورځې شمارمه

هسې د الیاس په لېونۍ مینه شکمنه ئې
ستا د در ملنګ یم صرف تاته ورځې شمارمه

پورټ راشد دبۍ ۲۰۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

درنه لوګے چې په هر لور شومه زۀ
بيرته نغمه شوم بيرته شور شومه زۀ

ستا مسيحا نظر مې ونۀ ليدو
د خپل پرهر په چغو سور شومه زۀ

د لېونتوب جامې مې وشلولې
نۀ د صحرا شوم نۀ د کور شومه زۀ

د مينې لاره رانه ورکه شوله
ستا د تهمت په ټکو تور شومه زۀ

څمه مانړۍ د ستمګرو سېزم
خدايه لمبه شومه سور اور شومه زۀ

ستا د ښائست ګلان به وخاندؤم
لکه سپرلے په وطن خور شومه زۀ

ستا د عرفان په مطلب پوهه شومه
چې دې په در ربه نسکور شومه زۀ

د خپل الياس قدر مې ونۀ کړلو
خپلې پښتو ته مې پېغور شومه زۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سلګۍ مې زړۀ کښې په درزا شوې یاره څه دې وئیل
ښـۀ ده په خپله چې رضـا شـوې یاره څۀ د ې وئیل

ما وې بهانه به جوړوې چرته رخصـت به اخلې
نظر دې ټیټ کړو په خندا شـوې یاره څۀ دې وئیل

د حیرت کرښې دې په مخ باندې خورې غوندې وې
چې آئینې تـه پـه ځلا شـوې یـاره څـۀ دې وئیـل

پـرهـر مـې وازه خـولـه ازغـو تـه د خزان ژړلـه
د ګل پـه ژبـه چې ګویـا شـوې یـاره څـه دې وئیـل

سـتا اشـارو باندې زۀ نۀ پوهېدم سـاده وومه زۀ
قدم دې ونختو په شـا شـوې یاره څۀ دې وئیل

تـا بـه دروغ دروغ ګـڼـلـې د الـیـاس خـبـرې
وعدې د مینې مو رښـتیا شـوې یاره څه دې وئیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړۀ نــه اه مــې بــې قــراره اوځــي
چــې ســـتــا يــادونــه تــرې دلــداره اوځــي

تــا پســـې ځـم بـه پـه دې دشـــتـو دشـــتـو
خــبــر دے کــه ســـاه رانــه پــه لاره اوځــي

تــۀ چــې رانــۀ شـــې پـه مــا ګــرانـه اشــــنــا
اوښـــکــې د ســـتــرګــو مــې بــې واره اوځــي

کــه پــه خنـدا شــوې پــه مـحـفـل کـښــې راتــه
دا رقــيــبــان بــه تــول د قــاره اوځــي

داســـې ســـتــا نـوم زمـا پـه خـولـه راشـــي
لــکــه نــغــمــه چــې د ســـتــاره اوځــي

ژړيــږه مــۀ ګــلــه زمــا د ســـتــرګــو
هســـې نــۀ اوښـــکــه ګــنــاه ګــاره اوځــي

چــې خــلــق اووائــي د چــا بــه ئــې تــۀ
نــوم ســـتــا د خــولــې مــې بــې اخـتـيـاره اوځــي

الــيــاســـه ورشـــه نــن جــرګــه پــرې وکــړه
چــرتــه پــه زړۀ کــښـــې کــه ئــې لاره اوځــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا ستا په مینه کښې رسوا به شمه
چرته جانانه په ژړا به شمه

تر څو چې یاره د خپل ځان نۀ یم
تر هغې مۀ وایه چې ستا به شمه

تۀ خو رانۀ غلې بې پښتو وختې
خیر دے پښتون یمه زۀ رابه شمه

که تۀ راځې بابا کښې سوال کوې نو
زۀ منجور د پیر بابا به شمه

د هر چا مخکښې راته مۀ قاریږه
یاره د خلقو د خندا به شمه

الیاسه جرګې ورپسې بیا ولېږه
پرون ئې وئیلي چې پخلا به شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ساقي دې ړوند شي مېخانه دې نۀ وي
سترګې راواړوه نشه دې نۀ وي

اشنا رقيب که دې ډېر ولمسوي
بد خو به نۀ کوې که ښۀ دې نۀ وي

وړوکے نۀ يم چې دهوکه به مې کړې
نظر دې ټيټ ساته که زړۀ دې نۀ وي

چې مرور اشنا پخلا پرې نۀ شي
ژړا دې ورکه شي نغمه دې نۀ وي

تاته سجدې د تصور مزه کړي
کعبه دې نۀ وي بت خانه دې نۀ وي

الياس پرې زړۀ تکورؤمه ګلې
لږه ترخۀ شۀ که خوارۀ دې نۀ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړګي چې په ګوګل کښې مې حېران راسره وۀ
تصوير د مستو سترګو د جانان راسره وۀ

جرګې ئې راله واړه نا امېده وې لېګلې
دا ښۀ ده چې په لاسو کښې قرآن راسره وۀ

دا ستا چې ارداه د تلو ئې دومره زر بدله کړه
فطرت مې ملګرتيا وکړه باران راسره وۀ

والله ګنې زمانه په ژوندون د هېرېدو نۀ دے
هر ځائې رقيب غماز وۀ هر شېطان راسره وۀ

شهرت دې د ښائست ګلابه هسې نۀ منې
ستا غم کښې ژړېدلے ټول جهان راسره وۀ

الياس به ترې نۀ زار کړمه ژوبل مينه د زړۀ
ملګرو که ملګرے مهربان راسره وۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوب وینم اشنا خوبونه نهٔ وینې
ما په شان زما خوبونه نهٔ وینې

زهٔ ورپسې لاړمه مجنون شومه
ته لا د لیلې خوبونه نهٔ وینې

پاخه لېونیه اوس ئې پرېږدوه
ته به ئې لا سبا خوبونه نهٔ وینې

څنګه به د ژوند دا ستړې لار وهې
ته چې د اشنا خوبونه نهٔ وینې

هسې په دروغو کښې ژوند تېر نهٔ کړې
الیاسه که رښتیا خوبونه نهٔ وینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

کوي نن تاته د خوارانو ګیلې
زما قلم د غریبانو ګیلې

په وربې خپته در په در ګرځو
وائي تر څو به مونږ نهر ګرځو

راکړه سپرلے مونږ له خزان دې واخله
واخله د غم نه ډک جهان دې واخله

چې په کښې ښځ په خوشحالۍ تېر کړو
دوه ورځې ژوند مونږ په سيالۍ تېر کړو

چې په کښې مينه د دلدار وکړو
هم په کښې ستا ذکر اذکار وکړو

نو خدايه ژوندون راله لږ نور راکړه
کمزورو متو له مې زور راکړه

پېښور ۱۹۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

لټون (ازاد نظم)

په لټون ئې ګرځېدمه
خلقو وې راته چې نشته
ما وې شته دے شته دے شته دے
خلقو وې راته چې نشته
ما وې خبر دے بس که نشته
خو دا زړۀ مې راته وائي
څه خو شته دے څه خو شته دے
که څۀ نۀ وے بیا به نۀ وے
دا د شته او نشت خبرې
خلقو وې که شته نو څنګ دے
ما وې نور ښکلا او رنګ دے

انجام

رو اخله قدم ګرانه مقام دې تورې خاورې دے
دومره غرور مۀ کوه انجام دې تورې خاورې دے
ورشه لږ په در کښې ئې په چغو چغو وژاړه
صبر تورابانه ګل اندام دې تورې خاورې دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرو

یا به د ګریوان دا څو تارونه پسې وشلوم
یا به مات زړګي له د فکرونو جامې جوړې کړو

نور دا د وطن بوټي لغړ سوغړ لیدے نۀ شم
ځئ چې دې وطن له د ګلونو جامې جوړې کړو

اختر

په خاوره پښتنه چې مې د امن څادر خور کړمه
دومره زور مې نشته دے زۀ په اختر څۀ کووم

زۀ یو لېونے شان مسافر یمه ما مۀ چېړئ
کلے کور مې نشته دے زۀ په اختر څۀ کووم

کراچۍ کښې د اختر په شپه ۱۹۹۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې لاهو دې کرم د مینې په دریاب کښې
ولې مخ دې رانه پټ کړو په حجاب کښې

ځم چرته صحرا کښې ځانله ښکلې اشنا ګورم
ته ورځه ناصحه ګوره ئې کتاب کښې

یو امید په زړۀ د خپل ارمان لرمه
دا چې اورم د شباب نغمې رباب کښې

خدایه ولې مې سپرلے درنه غوښتلو
نزاکت نه وۀ ازغي وو په ګلاب کښې

د پټکي خاوند به نۀ شي اسان نۀ دے
خر که اودروے هزار ځله محراب کښې

د جانان د در دربان مې کړه خالقه
نور خیالي تصویر لیدے نۀ شم سراب کښې

د سیالۍ راحت ژوندون مې په نصیب کړې
الیاس نۀ شم سوزیدلے په عزاب کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

یــو دې ژونــد د مســـــتـــی راکـــړو
بـــل دې تـــول خـــمـــار کـــړم

یــو دې ســـــتـرګـــې بـــیـــنـــا راکـــړې
بـــل دې زړهٔ مـــئـــیـــن پـــه یـــار کـــړم

یـــو دې زړهٔ د خـــودۍ راکــــړو
بـــل دې تـــږې د دیـــدار کـــړم

اوس چې ستا په در وهمه زهٔ خالقه
خـپـل ژونـدون لـه یـوه چـغـه د ســیـالـۍ

نو ســتـا مخلوق راتـه تنـدے د کرښـو ډک کړي
چـې زهٔ غـوارم ســتــا نــه امــن د نــړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاډګیرنه

په مینه مینه او اداب ټنګوو
خپلې نغمې به په رباب ټنګوو

ډېر د ازغو سره مو اوپالله
اوس به سرې پاڼې د ګلاب ټنګوو

دوي دې حرام شوده څکوي په بچو
مونږ به جائز حلال شراب ټنګوو

اوس به پردۍ وینې دوي څنګه څټي
مونږ چې د خپل اختیار کتاب ټنګوو

اوږدې تسپې چې د ریا ساتي
دغه ملا به د محراب ټنګوو

پردے محل به وي تر کومې ورځې
ځئ چې جونګړې د احباب ټنګوو

اوس به دا خوار اولس پخپله راځي
مونږ چې نغمې د انقلاب ټنګوو

دغه دستور د الیاس خوښ نۀ دے
ځئ چې جنون د خپل شباب ټنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راځه جانانه راشــه خوشــحالۍ دي نور څۀ نۀ دي
وهم ئې ستا په غېږه کښې سلګۍ دي نورڅۀ نۀ دي

سـبا بـه ګورے نـۀ یمـه نن راشـــه پـه خندا یمـه
یو څو ورځې مې پاتي د سـیالۍ دي نور څۀ نۀ دي

ته ورسـره راشـه چې رنګین سـپرلے ترې جوړ شـي
ګل شوي په چمن کښې مې کلۍ دي نور څۀ نۀ دي

مرهم پرې راڵـه کېږده پرهرونـه ترې جوړ یږي
غمونـه مې پـه زړۀ باندې دلۍ دي نور څۀ نۀ دي

جانانه د ســرو ســترګو خمارونه پکښـــې ګډ کړه
محفل کښې په شړنګاراته پیالۍ دي نورڅۀ نۀ دي

الیـاســـه ! د واپس راتلو خبر دې ورتـه اوکړه
ولاړې درتـه پېغلې پـه بلۍ دي نور څۀ نـۀ دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د خپل ناترسه زړۀ نادان تپوس د چا نه وکړم
مینې حېران کړمه حېران تپوس د چا نه وکړم

ستا د قاتل چنګېز نظر که د سپېره تندي نه
د خپل ریښې ریښې ګرېوان تپوس د چا نه وکړم

هر چا پېغور د مینې راکړو هر چا ورټلم
اوس د ښائسته ښکلي جانان تپوس د چا نه وکړم

پردے وطن دے ټول اغیار دي په کښې یه ملګرو
زۀ د خپل کلي طوطه کان تپوس د چا نه وکړم

وخت هم د خپلو نا کړدو انتها وکړه په ما
اوس د زخمي زړۀ د ارمان تپوس د چا نه وکړم

خدا یه په دین او دنیا دواړه دې ملیان قابض دي
د ژوند ټپو له یه قربان تپوس د چا نه وکړم

تا د اوږدو زلفو په ټال خوندونه راکړه اشنا
الیاس د صلیب دار او زندان تپوس د چا نه وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلي ته

د مســـت رنـګـونـو نـه دې زار ســـپـرلـيـه
چـې ورلـه ګـل ویـنـم رخســـار ســـپـرلـيـه

زاړۀ زخـــمـــونـــه مـــې ورغـــلـــي نـــۀ دي
لـږ دې ګـلان شـــيـنـده پـه وار ســـپـرلـيـه

پـه خـــپـــل پـــرهـــر بـــه ژبـــه نـــۀ ږدمـــه خـــو
کـه تـه مـې درد لـه شـــې قـرار ســـپـرلـيـه

د مـات زړګـي نـغـمـې بـه مـاتـې نـۀ شـــي
کـه تـه نـغـمـه شـــې تـۀ ســـتـار ســـپـرلـيـه

چـې لامـبـوزن خـيـال مـې لاهـو کـړمـه پـرې
لـږ خـو چـپـه شـــۀ لـږ ابشـــار ســـپـرلـيـه

الـيـاس بـه ژونـدون پـه شـــوګـيـرو تـېـروي
ســـتـا د راتـګ پـه انـتـظـار ســـپـرلـيـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا د سترګو د مسکا له برکته
یم خلاص شوے د جنجال او مصیبته

د بل چا نه وایه څۀ له ګیله مند شم
تا په خپله رسوا کړے یم قسمته

چې وعدې پوره کولے اشنا نۀ شې
په محفل کښې راته مۀ ګوره نور ښکته

د ستم دغه ترخې لوبې دې پرېږده
لږ مې اوګوره دې سوي شانتې زړۀ ته

ستا خوږو راته د ژوند تراخۀ سېوا کړه
ما پخوا توبه ویستلې وه الفته

په ګرېوان کښې مې نور ځائے د شلېدو نشته
ځۀ ورکېږۀ ما نه څۀ غواړې غربته

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا به جام د زهرو ورله نوش کړم
اے ساقي که راکوې ئې بې منته

شېخه وروستو به جمات ته دواړه ورشو
لا وزګار نۀ یم د خپله عبادته

د مړ رور غوښې به ځنګ چیچې په غاښو
خوله ساته دې په هر ځائے کښې له غیبته

چې قدم به پرې د مینې اشنا کیږدي
لا تراوسه دې الیاس ! ګورمه ورۀ ته

قطعه

خلق به پرې هسې د ارمان د قاتل شک کوي
مونږ له خو مسکا ئې د ژوندون زیرے راوړے دے

شپه د هجر سترې ده او مینه په کښې ګورمه
سترګو کښې ئې بیا د سباؤن زیرے راوړے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

ساقــي راواړوه شــومتــوب پــرېــږده
لا خــو نشـــه زړګـے خـمـار مــې نــۀ دے

ځـکـه خـو ویـم چـې انـقـلاب دې راشـــي
پـه خپـل وطن کښــې خپـل اختیـار مې نۀ دے

چې د غـریـب پـه غـوښـو شـــخـونـد وهـي
داسې ژوندون هـډو پکار مې نۀ دے

چــې د بــېـوســـوقــتـلِ عــام جـــوړ وي
بــاغــي یـم نـۀ مـنـم ســرکـار مـې نـۀ دے

پېښور یونیورسټي۱۹۹۷

قطعه

یــا بــه وخــورم کــکــرۍ د دشـــمــنــانــو
یــا ودان بــه کــړم صـــفــونــه د غــازیــانــو
کـه آزاد مــې وطــن نـۀ کـړلـو او مــړ شـــوم
مــاتــه مـۀ وایـئ نــامـه د شـــهـیـدانــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

دا خـو تـهٔ ئـې چـې پـه مـا پـورې خـنـدا کـړې
ګـنـې درســـت جـهـان زمـا د غـمـه ژاړي
د نـظـره چـرتـه نـهٔ شـــې پـه مـا ګـرانـه
پـه بـار بـار دې تـوکـم مـخ تـه څـکـه لاړې

وطن ته

شـــغـلـې پـه کښـــې د اور وي او کـه واؤره
څـمـه څـم ورتـه پـه تـا د نـنـګ د پـاره
د اغـــيـار قـدم زغـمـلـې نـهٔ شـــم واوره
زهٔ د خـپـل وطـن پـه پـاکـه پـاکـه خـاوره

قطعه

تـږے ښـــهٔ يـم خـدايـه صـــبـر رالـه راکـړه
چې د شـــوم ســـاقي په جام کښـــې دې پيدا کړم
کـلـمـه بـه هـم پښـــتـو کښـــې درتـه وايـم
چې د نر پښـــتون پـه قـام کښـــې دې پيـدا کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ته مې زړۀ ته د خپل ځانه ډېر غریب ئې
ځکه ناز دربانديې کړم ته مې حبیب ئې

چې هم زړونه ماتوې هم ئې علاج کړې
نۀ پوهېږم ته لا دا څنګه طبیب ئې

اے پښتونه د ژوندون ترانې پرېږده
رسېدلے ته په برخه د سلیب ئې

خوشحالي مې د قسمت نه هر ځائے تختي
درد او غمه ته مې هر ځائے کښې نصیب ئې

اے الیاسه! د غټانو مینه پرېږده
بدقسمته یو پښتون ئې بل غریب ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ما وې زه پښتون یمه قتلیږمه
تا وې زه هم ستا په شان نړیږمه

ما وې خوشحالي ده زۀ چې اوخاندو
تا وې چې غمګینه یم ژړیږمه

ما وې چې خوب وکړم په پستو لیچو
تا وې چې لاس مۀ راوړه تخنیږمه

ما وې څۀ چې یو بل له غاړې ورکړو
تا وې چې شیشه یمه ماتیږمه

ما وې تۀ به ساز ئې زړۀ کښې پروت زما
تا وې چې نغمه یمه خوریږمه

ما وې څوک ملګرے به د ژوند لټوې
تا وې په الیاس! به راغوړیږمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ښکارې لېونے یم چې د دې سوچونه کومه
رباب راسره نشته د نغمې سوچونه کومه

نوم ئې راته مهٔ اخلئ زهٔ ئې پېژنم ملګرو
لا د مصور د فن پارې سوچونه کومه

ورشه که یقین دې نهٔ وي ستورې راله وپوښته
ستا یاد کښې قسم دے زهٔ د شپې سوچونه کومه

زړګیه د اغیارو په خبرو دهوکه نه شې
زهٔ هم د هغو شان د هغې سوچونه کومه

رښا به شي چې مخ دې د څادر نه بهر نهٔ کړې
لا دې زهٔ د زلفو د تیارې سوچونه کومه

خدایه دا بتکي بتکي کورونه ئې ودان ساته
زهٔ لا په دې خاوره د تپې سوچونه کومه

جرګه درپسې راغلمه ساقي چې بیا را نهٔ کړې
تر څو پورې به داسې د توبې سوچونه کومه

خدائېګو الیاس نهٔ یم لېونے یم سېېلنے یمه
ستا د مخې خنګه د ګیلې سوچونه کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ازغـن مـاحـوم چـې مـې بـهـار شـــي هـلـه
د زړۀ زخـمـونـه بـه قـرار شـــي هـلـه

د مـنصـــور یـاد بـه بـیـا تـازه شـــي دلـتـه
بـس چـې ســـتـا زلـفـې زمـا دار شـــي هـلـه

خـپـل کـار تـه هـر یـو ســړے کـار وائـي
کـار چـې پـردے شـــي نـو بـیـګـار شـــي هـلـه

لار د مــنــزل دومــره اوږده خــو نــۀ ده
ســړے چـې ودریـږي ایســـار شـــي هـلـه

د زړۀ درزا مــې لــږ ســـېـوا غـونـدې شـــي
اشـــنـا پـه ســتـرګـو کـښـې چـې قـار شـي هلـه

بـیـا کـه الـیـاس تـه لـېونـے وائـي نـو خـبـر دے
خـیـرې ګـرېـوان چـې ئـې تـار تـار شـــي هـلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وږش

کله لاندې کله بر ښځ
ربه تاته ستا په در ښځ

ربه څه ښکلې دي وږش دے
چا له اوږه چاله ترخه

د چا کور له بلبل بوځي
چا له بد اواز د خر ښځ

چاته تش کچکول په لاس کړې
د چا تاج شاهي په سر ښځ

چاله جوړه په سینه کړې
ته د خپلې مینې کر ښځ

چاله ژوند د نور نه ډک کړې
چاته ګران کړې نور د نرخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاله جام د مئیو ورکړې
چا ته وې تا له کوثر ښۀ

چاته غم په موسېدو کړې
د چا ښخ په زړۀ خنجر ښۀ

چاله دار کړے تال د زلفو
چاله سرۀ لبان شکر ښۀ

چاله تش دردونه ورکړې
چاله ښکلے خوږ دلبر ښۀ

ستا د ورکړې نه لوګے شم
خوښ الیاس په خپله برخۀ

هائیکو

په ما یې تیل باتي سیزلي دي خپل
زه چې ژوندے یم دا مې نه ده پوره
ګني د دوي خیال کښې شهید وومه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

د ازغـــو پـــه څـــوکـــو تـــلـــل دي
کـــه د زړهٔ ویـــنـــې څـــښـــل دي

د چـــا ســـــتـــرګـــې یـــادول دي
کـــه ســـرې شـــونـــډې ښـــکـــلـــول دي

ژونـــد د مـــیـــنـــې نـــوم دے ربـــه
کـــه ځـــان اور بـــانـــدې ســـېـــزل دي

د چـــا یـــاد کښـــې تـــرمـــې اوښـــکـــې
د لـــېـــمـــو نـــه څـــڅـــول دي

کـــه د ظـــلـــم پـــه دنـــیـــا کښـــې
د هـــر چـــا پـــېـــغـــور زغـــمـــل دي

د بـــې وســـه مـــظـــلـــومـــانـــو
فـــریـــادونـــه اوریـــدل دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د خوارو مزدورانو
په تندي خولې بهېدل دي

د جنت په ارمانونو
د ریا سجدې کول دي

که په مړو ایرو کښې ربه
سرې سکروټې لټول دي

ژوند د نور څۀ نوم دے ربه
که شعرونه تش لیکل دي

د خلوص جذبه پکار ده
که په خوله الله وئیل دي

د ملا په شان هر ځائے کښې
تش د حورو خوب لیدل دي

که د یار د تورو زلفو
په ټالونو ځنګېدل دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شین باغ کښي د ګلونو
تش ازغي راټول دي

که د مال په وجه ځان ته
د غریب سر ټیټول دي

ژوندون څه دے راته وایه
دا ګټل دي که بائیلل دي

ملا واوریده لګیا شو
ژوند نیکي جنت ګټل دي

چي ښه کړے ښه به رېبې
دلته هر څه په بدل دي

د ملا خبره ښه وه
ما وے ژوند داسي کول دي

خو چاپېره چي نظر کړم
واړه وینم بد عمل دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سوالونه ګیلې نۀ دي
دا خو ځان پوهه کول دي

زه به دومه قدري اوويم
ژوند خو ظلم ورکول دي

د سکون پسي الیاسه
هلته دلته ګرځیدل دي

ژوند خومینه زیاتول دي
ژوند رضا د رب ګټل دي

یوکوهاما - جاپان ۲۰۰۸

هائیکو

په زوړ او نوي باچا بحث کیدو
پکښې زما نه هم پوښتنه اوشوه
ما وے دا دواړه د یوخره غوږونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې همېش به پکښې تګ مې د پرواز وۀ
د زړۀ فصل مې په هغه یاد ښېراز وۀ

د خپل نظر په پېمانه مې ستا جلوې تللې
د عشق رموز زما کمزورې د مجاز وۀ

د ارمان خاورې کېدو سامان ئې جوړ کړو
د نظر غرور ئې بل شانې د ناز وۀ

خپل تخلیق ئې د تخلیق نه مرور کړو
د خالق د فن په دغه ځائے کښې راز وۀ

ته چې راغلې دومره زر په تېرېدو شو
ګنې څومره سفر اوږد وۀ دراز وۀ

د جانان مطرب نظر مصرعه ټپه کړه
د الیاس ! د مات زړګي د نغمو ساز وۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

انصاف

سر ماتولو له مې سنګ جوړوم
خو پوهه نهٔ یم دا به څنګ جوړوم

د وطن خوارو له به دا ځلې
زهٔ محلونه دومره دنګ جوړوم

چې ورته فکر به هم اونهٔ رسي
داسې ښائسته به زهٔ پالنګ جوړوم

خپله پښتو به پرې رنګینه کړمه
د خپلو وینو نه به رنګ جوړوم

ساقي چې ستا په رحم پاتې نهٔ شو
خپلې مستۍ له به زهٔ چنګ جوړوم

یا به بچې بچې فرعون وي دلته
یا به دا هر سړے ملنګ جوړوم

قمیص پرتوګ خو د پښتون جامه ده
بې ننګه خلقو له به لنګ جوړوم

دلته خو هسې هم انصاف نشته
شمعې بلېږه ځان پتنګ جوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم

ما وې نشه دې کړمه
تا وې سرور د څۀ دے
ما وې تیارې جوړې شوې
تا وې دا نور د څۀ دے؟
ما وې زۀ نۀ پوهېږم
تا وې قصور د څۀ دے؟
ما وې زخمي دې کړمه
تا وې دردونه ښۀ دي
ما وې دیدن له راشه
تا وې زخمونه ښۀ دي
ما وې پتنګ یمه زۀ
تا وې اورونه ښۀ دي
ما وې سوزېږمه پرې
تا وې اهونه ښۀ دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لږ مسکې شي لږ قرار شي لږ نشه نشه خمار شي
چې تا اووېني دلبره نو زړګې مې په درزار شي

د هجران په تورو شپو کښې مې زړګي په سلګو اووې
بس په دې امېد ژوندے یم چې اشنا به رانه زار شي

دا مسکې مسکې چې ګرځم نور څۀ نۀ دي اے خدایه
دا خو ځکه خوشحالېږم چې خزان به مې بهار شي

د پېښو خاورې ئې ګلان شي جنتونه ترې جوړېږي
چې ئې تګ د درویشانو ملنګانو په رفتار شي

بیا خبر دےکه الیاس ! ته لېونے وائي ملګرو
چې ریښې ریښې ګرېوان ئې هم تار تار شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړوکوالے

زۀ بـه دې د مـخ د انـنـګـو پـه نـنـداره ووم
ته به په شـلغاتو کښـې مصـروفه او مشـغوله وې
پخوا پخوا چې مونږ به په کوڅو کښې بیلورې کول
ته به په میرګاټو کښـې انخښــتې بې اصـوله وې

څه ښــکلې وختو نه وو چې دواړه به یو ځائے وو
مینـه وه رنګونـه وو چې دواړه بـه یو ځـائے وو

اول خو بـه دې هیڅ نۀ وې چې مـا بـه درتـه وکتـل
اوس چـې لـږه لـویـه شــوې نـو قـار اخـلـې
اول خو بـه دې ویئـل راتـه چې نن بـه کوډګۍ کوو
اوس چـې لـږه پـوهـه شــوې نـو قـار اخـلـې

خائسـته شانې خیالونه وو چې دواړه به یو ځائے وو
مینـه وه رنګونـه وو چې دواړه بـه یو ځـائے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکښــې خو به دواړه ســره یو ځائے ګرځېدلو خو
اوس بـه پـه بهـانـه بـانـدې ګودر تـه د اوبو راځې

مخکښـــې خو وړه وې که به هر څۀ دې کو له خو
اوس په سرۀ جوړه کښې به محفل ته په لمبو راځې

خائسـته خوارِه یادونه وو چې دواړه به یو ځائے وو
میـنـه وه رنګونـه وو چې دواړه بـه یو ځـائے وو

مـا ســره خبرې د هر چـا پـه مخکښـــې مـۀ کوه
اوس ګورے د خلقو په نیتونو کښې تریووالے دے
لار کښـــې لـږ پـه تـرس اوړه چې ځې ر اځې
اوس ګورے دخلقوپه سوچونوکښې تریووالے دے

معصـوم غوندې خوبونه ووچې دواړه به یو ځائے وو
مـیـنـه وه رنګونـه وو چې دواړه بـه یـو ځـائے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

راشـــه ځـان پـوهـه کـړه اثـر واخـلـه
راشـــه زمـا ځـان او ځـيـګـر واخـلـه

کـه دې پـکـار وي خـدائـېـګـو شـــل ځـلـه
واخـلـه زمـا د زړګـي سـر واخـلـه

ګـرانـه يـوې روپـۍ تـه لاس مـۀ نـيـسـه
جـيـب کـبـنـې چـې ځـومـره مـې دي زر واخـلـه

زۀ خـو انـسـان يـم دغـه وس دے زمـا
اے چـې ګـرځـېـږې در پـه در واخـلـه

خـدايـه چـې سـتـا مخلوق سـوالګـري ګـرځـي
پـکـار مـې نـۀ دي مـال وزر واخـلـه

چـې پـه کـبـنـې خـوار غـريـب خـنـدلے نـۀ شـي
د خـپـل رنـګـيـن سـپـرلـي سـحـر واخـلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس نور غمونه پرېږ لیدلے نۀ شم
زما د سترګو نه نظر واخله

چې د غریب ګریوان ته لاس اچوي
خدایه لښ دغه زوروړ واخله

خدایه جابر په زمکه پاتي نه کړې
د وخت فرعون د وخت شمر واخله

دا چې پرې حق په جارویئلے نه شي
خدایه د دغو نه ممبر واخله

یو څو د حق خبري اوکړه ورته
الیاسه ورشه ځان له شر واخله

د یو بې وسه سوالګري ماشوم په لیدو

ارباب روډ پیښور ۱۹۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تـپـوس لـه مـې د خـوږ زړګـي قـراره چـې راځـې
د لـرې راتـه خـانـده خـوږه يـاره چـې راځـې

د خلقـو سـتـمګرو د تـهـمـت نـه کـه يـريـږې
مـخ دې پـټـوه خـبـر د ے پـه لاره چـې راځـې

ګـډ کـړه د مسـتـۍ نـه پـرې دا واړه مـېـخـانـې
د يـار د تـورو سـترګـو نـه خـمـاره چـې راځـې

دا خړې خړې خـاورې مې د ګلي رالـه شـنـې کړه
زمـا د خـوار جـونـګـړې تـه بـهـاره چـې راځـې

الیاس له ترې پېغام د خوشـحالۍ په منډه راوړه
د يـار د خـوا نـه تـهٔ رالـه ربـباره چـې راځـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لکه په غشو مې ځیګر ولګي
چې ستا په سترګو مې نظر ولګي

ته چې په ناز پورته کوې دې سترګې
خاص پرې زما د زړګي سر ولګي

داسې دې ویشتے یم د سترګو په تیر
لکه مرغۍ چې په وزر ولګي

ستا په راتګ دومره رڼا شي ګله
لکه په شپه کښې چې سحر ولګي

مینې دې دومره دردولے یمه
لکه تندے چې په کمر ولګي

د وطن پېغلې پکښې مستې ګرځي
چرته په کلي چې اختر ولګي

الیاسه ! ورشه ننداري له د یار
چې بازارونه په ګودر ولګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مستي او نور غواړم
جام او سرور غواړم

ستا نه يو ښکلے دلبر
خدايه مخمور غواړم

پرون مې نۀ ثکله خو
نن ئې ضرور غواړم

ساقي يو ثاثکے درنه
ښۀ په غرور غواړم

الياس ! په خوب کښې جانان
خدايه حضور غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مینه مستي چې رنګ په رنګ نۀ کوې
شپه تر هغې به چنګ پنګ نۀ کوې

آه او فریاد به دې څوک څۀ واوري
د زړۀ رباب که ته ټنګ نۀ کوې

تر هغې پورې به دې څکم په مستۍ
جامه تر څو پورې چې کړنګ نۀ کوې

بغیر د مینې نه ژوند نه تېرېږي
ژوند چې تېرے مینه به څنګ نۀ کوې

په احترام راله نامه خو اخله
خبر دے په سر که راله جنګ نۀ کوې

که پښتنه ئې نو د بل سره ته
په خپل الیاس ! به ولې ننګ نۀ کوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مستــــه تـمـاشــــه د مـیـنـې غـوارمـه
مـرګ دې پـه کـوڅـه د مـیـنـې غـوارمـه

بـس دے د بـېـلـتـون خـبـرې مـهٔ کـوه
زهٔ درنـه قـیـصـــه د مـیـنـې غـوارمـه

خـــوږ نـــظـــر دې تـــریـــخ نـــهٔ کـــړې
خـوږه چـې خـواږه د مـیـنـې غـوارمـه

اومـنـه دا بـوټـه خـولـه دې سـمـه کـړه
خـولـه درنـه پـه خـولـه د مـیـنـې غـوارمـه

زړهٔ دې رانـه بـد نـهٔ کـړې بـې زړهٔ نـهٔ شـې
زړهٔ درنـه پـه زړهٔ د مـیـنـې غـوارمـه

نـوره بـه د تـا تـا مـیـنـه نـهٔ کـوې
زهٔ خـو درنـه زهٔ د مـیـنـې غـوارمـه

شـابـه کـړه پـه سـتـرګـو کښـې رااوګـوره
اشـنـا لـږه مـزه د مـیـنـې غـوارمـه

شـابـه کـړه غـزل غـزل سـزا مـې کـړه
الـیـاس درنـه نـغـمـه د مـیـنـې غـوارمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړۀ ترې صبرؤم خو صبرېدو ته مې زړۀ نۀ کيږي
څنګه د رنه بېل شم بېلېدو ته مې زړۀ نۀ کيږي

وخانده مسکۍ شۀ دا دې وخت د ژړېدو نۀ دے
اوښکو مې وئيله څڅېدو ته مې زړۀ نۀ کيږي

سترګې دې خونخوارې دي خوخه وکړم مجبور يمه
جوړ د سترګو جنګ شو تختېدو ته مې زړۀ نۀ کيږي

تۀ چې را ته وائې اشنا هېر مې کړه دا څۀ وائې؟
زۀ دې هېرؤم خو هېرېدو ته مې زړۀ نۀ کيږي

تناکې اوپولۍ شولې په پښوکښې مې دم نشته دے
نور د چا په ياد کښې رنځېدو ته مې زړۀ نۀ کيږي

څۀ چې په هر لور د خنداګانو ډيوې بلې کړو
خبر دے که بس غم دے ژړېدو ته مې زړۀ نۀ کيږي

شوم کډه په سر الياس! بيا به ورته نۀ راځم
ستا کلي کښې نور بس اوسېدو ته مې زړۀ نۀ کيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګلاب چې راتــه خـانـدې ګلـدســتې ترې جوړۀم
ښـــائیســـت ترې جوړۀم ځانله نغمې ترې جوړۀم

غصــه شــۀ لږه ســرۀ شــۀ د حیا نه ماته شــۀ
ګـلـه خـپـل ژونـدون لـره نـغـمـې تـرې جـوړۀم

ګناه مې صــرف دا وه چې په تا باندې مئین ووم
تـا هـم دنـیـا تـه وئـیـلـه لـېـونـے تـرې جـوړۀم

خبرې ئې ترخې کړې د الیـاس ســره نو وئیله ئې
بد خو به دے لوئے شـــي ســم ســړے ترې جوړۀم

الیـاس چرتـه پردے نـۀ کړي پردے وطن ملګرو
ورځم شـــډل پښـــتون طوطـه کـانـے ترې جوړۀم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نن چې مې ستر ګو کښې رودونه راغله
ښکاري اشنا چې ستا يادونه راغله

ستا د ښائست غوټۍ ګل شوي نۀ وې
چې د سپېرۀ خزان بادونه راغله

اول نظر دې زلزلې جوړې کړې
بيا چې مسکے شوې قيامتونه راغله

د خپل تپوس جواب مې اومونده لو
ستا په تندي کښې چې کوتونه راغله

اليـاسه! وار چې د ديدار نزدې شو
ستر ګو ته ولې دې خوبونه راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

رحم په کښې نشته دے جنون په کانړو ولې
ستا کوڅۀ کښې یاره ستا مجنون په کانړو ولې

اظهار د خوږې مینې مې تر اوسه راز ساتلے دے
ستا نظر مې هر وختې قارون په کانړو ولې

د وصال په طمع طمع د برداشت سندرې وائم
خبر دے که په خپله مې ژوندون په کانړو ولې

ګلې به د پردو پردو نه خنګ کووم
ستا مې هر پېغور یاره جبین په کانړو ولې

بسکارې قانون د مینې نۀ پېژنې
چې د الیاس غوندې نیازبین په کانړو ولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څه چې په خوږ زړګي زما تېرېږي
وایم چې دا به په هر چا تېرېږي

ولې ګمان به پرې د غل نهٔ کووم
اشنا چې غلې مې په خوا تېرېږي

د شرمه مخ ګلاب په پانړو پټ کړي
هغه چې چرته په خندا تېرېږي

زهٔ ئې د ناز ادا په صف کښې شمارم
خبر دے که ځانله په سودا تېرېږي

داسې الیاس ته ستا یادونه راځي
لکه په ګل باد د سبا تېرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

چې به زما سره په ښنګ ګرځېدے
په هر اړخ به مې په ننګ ګرځېدې
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

چې د یو بل نه زارېدو به په کښې
چې بېلېدو نو ژړېدو به په کښې
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

هغه د نیمې نیمې شپې خبرې
خوږې خوږې پستې پستې خبرې
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

هغه چې تا به ماته وئیله اشنا
خدائے دې زما نه مۀ کړه بېئله اشنا
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

قسم په خدائے رانه به هېرې نۀ شي
بغېر له تانه بې مې تېرې نۀ شي
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې کله به ښېرې دې وکړې
یا به په ورهٔ کښې اشارې دې وکړې
هغه خوارهٔ وختونه چرته لاړه

تر هغې به غزل لیکم

چې تر څو سپوږمۍ ځلېږي
چې تر څو ستوري پړقېږي
چې تر څو پتنګ سوزېږي
چې تر څو شمعې بلېږي
تر هغې به غزل لیکم
چې تر څو مینه ژوندۍ وي

چې تر څو باران ورېږي
چې تر څو ګلان ټوکېږي
چې تر څو هوا چلېږي
چې تر څو اوبهٔ بهېږي
تر هغې به غزل لیکم
چې تر څو وینه ژوندۍ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډنډوره

په روح کښې ساه ګډه شي
ژوند کښې خندا ګډه شي
تهٔ چې مې خيال ته راشې
ټوله دنيا ګډه شي
لکه په توره شپه کښې
سپينه رڼا ګډه شي

جنون ترې جوړ شي لېونے شي سړے
چې د مازغو سره سودا ګډه شي
نو بيا به څهٔ کوو جواب راکړه
چرته خبره که نن دا ګډه شي

چې زهٔ پاګل يم مئين شوے په تا
ګرانه هر څل يم مئين شوے په تا

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وریت دې شــمه خبر د ے په اورونو کۀ ســوزېږمه
رڼا بـه خوروۀم تیـارو کښـــې شـــمع بـه بلیږمـه

چـا چـې د وطـن پـه نـوم د تـن ویـنـه ورکـړې ده
زۀ پـه هـغـه مســـتو لـېـونو بـانـدې نـازېـږمـه

نـۀ منو د مینې پـه چمن کښـــې د نفرت اواز
وکـړئ ملګـرتیـا رالـه دې چـغـې تـه جوړېږمـه

اوښــکو مې د ســترګو د وطن مزدور ته چغې کړې
نور چې فکر ونـۀ کړې زۀ ســتـا ملګرے کېږمـه

د مینې د قرآن تفســیر به وایمه ســحر ماښــام
زۀ لکـه نغمـه بـه پـه دې ټول اولس خوربېږمـه

ورځم چې د مالیار نه ئې د پالنې تپوس وکړم
ترڅو به لکه ګل غوندې په باغ کښې مړاوې کېږمه

څنګ چې تۀ په خپل جابر نظر باندې نازېږے دې
الیاس د خپل اختیار چغې ته داسې خوشحالېږمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې شعرونه

دردئې نصیب شوے په هرځائے کښې ژړېدلے دے
چا چې په بې ننګو زړهٔ بائیللے دے

ولې به شعرونه په پښتو ژبه کښې نهٔ لیکم
ماته په غوربړونو کښې پښتون آذان وئیلے دے

ستا ګنې الیاسه په شعرونو کښې درد چرته وو
ښکاري انقلاب په نظریه کښې دي راغلے دے

فلسفه

خوره د چا په سترګو کښې خندا هم فلسفه ده
دنیا ده په دنیا پسې دنیا هم فلسفه ده

اشنا نه به چې خلقو مې په لاره تپوس وکړو
ما وې به ورته غلې شئ چې دا هم فلسفه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژړېږي مې په سرو سترګو ارمان په نیمه شپه کښې
یاد چې راته کله شي جانان په نیمه شپه کښې

پوښتنه مې څوک نهٔ کړي زهٔ د غم سلګۍ وهمه
ستم دې راپغاړه کړو خفګان په نیمه شپه کښې

شمعه چې د خپل ځائیست رڼا په مخ خوره کړې
سوزي پرې د مینې پتنګان په نیمه شپه کښې

مالیاره د رنګین ماحول پوښتنه رانه مهٔ کړه
سپرلے خو رانه وړے دے خزان په نیمه شپه کښې

د الیاس زړهٔ دې ازار کړو چې رانغلې ته دلبره
کتل به مې ستا لارو ته حېران په نیمه شپه کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

غمونه هېرؤم د انتظار لارې ته ګورمه
زړګیه صبر وکړه د دلدار لارې ته ګورمه

بس نور ئې د ستم او د جفا خبرې مهٔ کړه
زړګیه بې قراره د قرار لارې ته ګورمه

په باغ کښې د ګلونو خندیده راته یاد شوي دي
حېران حېران خو ځکه د بهار لارې ته ګورمه

نغمې ترې جوړؤم ستا د راتګ په خوشحالۍ کښې
دا ځکه د بلبل د مست چغار لارې ته ګورمه

رابه شي په دې طمع عبث ژوندون مې تېر کړلو
الیاس خدایه هر وختې د یار لارې ته ګورمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

که سجدې مې درته ونۀ کړې دلبره
د ابلیس په رنګ مې وشړه له دره

ستا تقدیر کښې جنت نشته سجدې مۀ کړه
په طواف باندې حاجي به نۀ شې خره

که مې دار ته خېژوې هم حق به وائم
د منصور په رنګ مې ودانګل د سره

چې ازغي ئې نن ماتیږي ستا په پښو کښې
تاته چا وئیل چې داسې ګلان کره

که اغیارو له دې وران کورونه نۀ کړه
په کوزه کښې به دې بند کړم سمندره

ما وې ښۀ وایمه حق دے تل به ئې وایم
تا وې چپ شۀ داسې مۀ وایه کافره

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ خو ستا په خندا پایمه ژوندے یم
ته په څۀ شولې زما نه مروره

ستا یادونو د ژوندون خوارۀ راکړي
لکه بوټے کړي تازه د ډېران سره

د ظالم د ناکړو خلاف ملګرو
ملاکنډ نه مې راوړي ده سندره

د ژوندون فلسفې مۀ چېړه الیاسه
ګنې جوړ به لېونے شې زوره وره

هائیکو

څه نوي شان خبره ده
د خداي د نامے زار شمه
پښتون یمه او ژوند کوؤم

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې مهٔ وایه

یاره ستا د مینې نه توبه توبه
چې شهٔ کبرژنه داسې مهٔ وایه

ستا یاد کښې سحر ماښام ژړېږمه
چې شهٔ دروغژنه داسې مهٔ وایه

ستا نه به بغیر وختونه تېر کړمه
چې شهٔ مکرژنه داسې مهٔ وایه

ستا نه ساه اوباسم دروان یمه
چې شهٔ زنکندنه داسې مهٔ وایه

دا جائیداد زما د پلار نیکهٔ دے
چې شهٔ خار خجنه داسې مهٔ وایه

الیاس د غني خان نه مخکښې تلے نهٔ شي
چې شهٔ غوئمجنه داسې مهٔ وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

فــراق نــزدې شـــولـــو ژړېـــږمــه ځــم
ســـم پــه ســـلـګـو تــرې روانــېــږمــه ځـم

د تــهــمــتــونــو پــېــټــے نـۀ شـــمــه وړے
د یــار کــوڅــه کښــې نـۀ ودرېــږمــه ځـم

جــرګــې تــرې ټــولــې بــې نــوا راغــلــې
نــن ورتــه پښـــو بــانــدې غــوړېــږمــه ځـم

د ژونــد تــیــارو کښـــې د مــنــزل پــه لــټــون
د لــېــونــو پــه رنــګ خــنــدېــږمــه ځـم

الــیــاس دې د مــخ رڼــا تــه هــر مــابــښــام
لــکــه پــتــنــګ غــونــدې ســـوزېــږمــه ځـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د غم نه ډک پېتې په سر کوځې ته
ځمه ورځمه د دلبر کوځې ته

ګورمه ستا د مخ ليدو د پاره
کله ماښام کله سحر کوځې ته

د زړۀ ارمان مې په سلګو ژړيږي
خلقه چې ځم د ستمګر کوځې ته

بس د قاتل انتظار ملا ماته کړه
په بانه راشه د ګودر کوځې ته

تا پسې ګرانه د ادب کلي کښې
الياس ورځم د قلندر کوځې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د دار په سر چغې وهم لېونے
پرېږدئ چې مړ شمه بې غم لېونے

راشه پوښتنه مې د حال وکړه
ګڼې والله درپسې مرم لېونے

د یار په مینه کښې واپس روغ شو
خلقو نعرې کړلې چې کم لېونے؟

خدایه ما هسې لېونتوب خوښوو
تا رانه جوړ کړلو سم دم لېونے

ستا د الفت ستا د مسکا د وجې
الیاس! یادېږم چم په چم لېونے

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

عبث راته ښکارېږي بې له تانه اوسېدل
په دې ناترسه کلي کښې جانانه اوسېدل

واوره کلیوال زۀ د رنګینو پسرلو یمه
تاسره مې خوښ نۀ دي خزانه اوسېدل

څوک چې په کټکي هم کټ ته نۀ رسي
ستا د لاندې څۀ رنګې اسمانه اوسېدل

ستا د ښکلیو سترګو د خمار په طمع طمع
تر څو به تېرؤم داسې حیرانه اوسېدل

الیاسه بې وعدې اشنا سحر راغلے
خلق ورته هسې د بېګا نه اوسېدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

چې مـهٔ پـاتې کېږه خو بس څـهٔ خبرې اووایـه
د مـیـنـې لـېـونـۍ تـه پـه مـزه خـبـرې اووایـه

بیا به ګورے ماته داسې نهٔ وائې چې داسې دي
ورشـهٔ ښـهٔ پـه جـار ورتـه د زړهٔ خبرې اووایـه

ځان ورته د وچې ملا جوړ کړه چې خوشـحاله شـي
هـم ورتـه د دیـن نـه ډکـې ښـهٔ خـبـرې اووایـه

سـتـا خبرې یـه خوږه زمـا پـه زړګي ښـهٔ لګي
اشـنـا وې مـاتـه صـرف ګورې تـهٔ خبرې اووایـه

کومې چې بـه تـا پـه وړوکوالي کښـې کولې نو
څـهٔ کـنـه اشـنـا نـن خـو هـغـه خـبـرې اووایـه

الیاسه پـه سجدو شـهٔ خانه سوال دي قبول شوے دے
بیـا پـه مـاښې سـرهٔ شـوه وې ئې نـهٔ خبرې اووایـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زۀ څه ليکمه

دا زۀ څه ليکمه
دا زۀ ښۀ ليکمه

که راته وائې نو
بيا ئې نۀ ليکمه

او که وے چې مۀ ئې ليکه
نو بيا ئې زۀ ليکمه

غلے شۀ مړا کنه
حالات د زړۀ ليکمه

زۀ بګتې نۀ وايم
سمه قيصه ليکمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې وربو تربو لره
برخه حصه لیکمه

چې په کربو لارو ځي
ورته کاږه لیکمه

ژوند که تریخ دے خو
زۀ به خواږه لیکمه

د دے غزل سره مې
خلقه نېټه لیکمه

خو چرته به تۀ خبر شې
ځۀ وي به نۀ لیکمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوے تهذیب

ترمې خولې د اوړي
یخه هوا د ژمي

په مست ماحول کښې چرته
مسته ګدا د ډمې

د بېوسی نه کېده
هلته رڼا د شمعې

بچے په کور کښې وایې
مورته په څه دا ممي

د پښتنو په رنګ کړې
خدایه کره وره مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

که حق مې نۀ غوښتلو
ماته کړئ خوله مې

صبر کولے نۀ شي
بس دے نور زړۀ مې

خدایه تۀ اوبخښې
راله نیکۀ مې

هائیکو

د جهالت راباندي ختمه ده خو
د دوؤ په مینځ کښې فیصله کومه
زه د ړندو په ښار کښې کوڼ باچا یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصویر ازاد نظم

لکه په توره شپه کښې ښکلې سپوږمۍ
د سباؤن ښکلې رڼا جوړه کړي
دا سې د خیال په دنیاګۍ کښې زما
دا ستا تصویر ګله مدام جوړیږي
ما وې چې نن به ستا تصویر ګلې
زما سره زما د مینې په نوم
یو څو خوږې خوږې خبرې وکړي
خو ستا تصویر راته ګوم سوم ولاړ وۀ
زما د خیال سره ئې نۀ کولې
خوږې خوږې د محبت خبرې
ما وې نن به زۀ له تانه ګلې
پوښتنه کوم چې دا جفا ولې کړي
خو ستا تصویر راته ګوم سوم ولاړ وۀ
زما د خیال سره ئې نۀ کولې
خوږې خوږې د محبت خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زخمونه د پرهر مې خندېدله چې راتلې
ګلان درته په پښو کښې ټوکېدله چې راتلې

ورک شې یه سپرلیه رنګینۍ در پکښې نشته دے
ازغي به مې بدن کښې ماتېدله چې راتلې

پېغورونه تهمتونه مې په هر اړخ لیدله
غمونه مې په زړۀ راورېدله چې راتلې

د ډېرې خوشحالۍ نه به ساقي په مېخانه کښې
تش تور خالي جامونه کړنګېدله چې راتلې

د حیا نه پټېدۀ به د وریځو په تیرو کښې
سپوږمۍ درنه جانانه شرمېدله چې راتلې

الیاس! درته په سرو سترګو په لاره کښې ولاړ ووم
قیصه د انتظار مې ختمېدله چې راتلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ورځم پســې ملـګرو کـه جـنـون چـغـې وهـي
بـيـا د دار پــه ســر راتــه ژونـدون چـغـې وهـي

دا دور ځواني مرګـے مې د يار په خوا کښې نۀ غواړي
لمحو کښــې د وصـــال راتــه بېلتون چغې وهي

اے شـابـه د سـبـا سـتـوريـه وځـلېـږه زر
تـر څـو بـه مـې زړګـے د سـبـاؤن چـغـې وهـي

بس نور ئې د قاتل نظر په غشـو سـورے نۀ کړے
ټـوټـې ټـوټـې زړګـے مـې لا د يـون چـغـې وهـي

يـواځې زۀ الـياس! پـه ژړا سـر نـۀ يـم مـلـګرو
د ميني پـه قـانون کښــې پـه زرګون چغې وهي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

درد به دې نصيب شي په درمان نازېږه مهٔ
زړګيه لېونيه په جانان نازېږه مهٔ

مينه غرور نهٔ غواړي مينه خاکساري غواړي
بس دے کنه ياره په خپل ځان نازېږۀ مهٔ

برداشت کړه شا به زر زر د غه سختې مرحلې
نر سپاهي شهٔ په خفګان نازېږه مهٔ

سبا به شي رڼا به شي ورک به شې فنا به شې
يه پېغلې سپوږمۍ ته په اسمان نازېږه مهٔ

الياس! د يار د پاره په دار بنهٔ يمه خبرشه
ته ګورے دلبره په زندان نازېږه مهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګناه ګار زړۀ مې لږ ثواب غواړي
اشنا د سرو سترګو شراب غواړي

مړوند دې سپین مۀ ځلوه لالیه
زړۀ مې د سرو شونډو ګلاب غواړي

خلق د حورو طلبګار دي خدایه
زړۀ مې جانان خانه خراب غواړي

ستا د سرو سپینو اننګو په خاطر
ډېر دا خپل ځان لکه کباب غواړي

نورې وعدې ورسره مۀ کړه اشنا
الیاس ! د دې سوال جواب غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن

(د قلندر مومند د یو نظم لوستو نه پس)

حســن په مینه کښې د خیال د ګرځېدو نوم دے
حســن په ګل کښې د خوشبو راټوکېدو نوم دے
حســن د شفق د کنارو نه هم جوړیږي خو
حســن په اسمان کښې د وریځو خورېدو نوم دے
حســن په نرو شونډو خندا ته هم وئیلے شي
حسن په سرو سترګو کښې د میني جوړېدو نوم دے
حســن په زخمونو تش د مالګې دوړول نۀ دي
حســن دوا ته د پرهر د خندېدو نوم دے
حســن سمندر کښې غورځنګونو باندې یاد شولو
حســن په میرو کښې د باران راورېدو نوم دے
حســن د خیالونو په دنیا کښې خوب لیدل دي خو
حسن په سراب کښې د نظر د هوکه کېدو نوم دے
حســن په هوا کښې د سیلۍ راتلو ته هم وائي
حســن په شنو ونو کښې د پاڼو رپېدو نوم دے
حســن ملګرتیا د فن په جار باندې کول دي خو
حســن د باطل نه هم د زړۀ د صبرېدو نوم دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن ننګ او پت د ے په وطن قربانېدل دي
حسن غيرت د ے د پښتو پوره کېدو نوم د ے
حسن د تيارې نه پس رڼا را تلو ته هم وائي
حسن په شپه کښې د سپوږمۍ د ځلېدو نوم د ے
حسن د ازغي سره د ګل ليدو ته هم وائي
حسن په چمن کښې د شبنم راورېدو نوم د ے
حسن د لفظونو تش الفاظ راورول نۀ دي
حسن شاعرۍ کښې د غزل پورې کېدو نوم د ے

اسلاميه کالج پېښور- ١٩٩٨

هائيکو

پرون په غبرګو جنازو ولاړ ووم
خوا کښې دکس نه مې تپوس اوکړو
ويئل ئې د رونړو په ډېران جنګ وؤ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمـــا د خـــوږ زړګـــي قـــراره يـــاره
راځـه چـې يـو شـــو خـدا ے د پـاره يـاره

ســـتـا دې قســـم وي چـرتـه پـرې نـهٔ ږدې
مـا د ژونـدون پـــه نـيـمـه لاره يـاره

چـې دې غصــه پـه مـخ خـوره شـــي کـلـه
ويــنـې دې ځـاځـي لــه رخســـاره يـاره

ســـاقـي پـه ګـوټ مـې تـنـده نـهٔ مـاتـيـږي
شــــابــــه راواړوه بــــې واره يـــاره

ســـتـا د راتلو پـه انتظـار کښـــې خدائيږګو
مـا بــه کـتـل شـــاتــه پــه لاره يـاره

کـچـکـول کښـــې د ديـدن خـېـرونـه راکـړه
اے د الـيـاس مـلـنـګ خـاکســـاره يـاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې ستا ښائست ته ګلابونه خاندي
د زړۀ پرهر ته مې غمونه خاندي

داسې سحر به ولې نۀ غواړمه
چې په کښې خدایه ماښامونه خاندي

زړګیه تۀ د جانان غم وړے ئې
ماته د هجر تورتمونه خاندي

چاته د خپل مینې ارمان ژړیږي
ماته خواره د چا یادونه خاندي

چې د سپوږمۍ په مخ داغونه وینې
ستا د سپین مخ شینکي خالونه خاندي

چې د الیاس! مستي ئې ولیدله
ساقي په لاس کښې دې جامونه خاندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سـرۀ سـکروټـه شـې لـمـبـه شـې
چې غصـه شـې چې غصـه شـې

ښـائسـت نـور دې هـم سـېوا شـي
چې خـفـه شـې چې خـفـه شـې

مـا د پـاره هـم هـغـه ئـې
کـه تـۀ څـۀ شـې کـه تـۀ څـۀ شـې

قـنـد شـکـرې کـړمـه هـېـرې
چې خـوږه شـې چې خـوږه شـې

پـه هـر ځـائے دې ځـکـه سـتـائـم
چې قـیصـه شـې چې قـیصـه شـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــول مــاحــول دې ســـــنــدریــز کــړو
چــې نــغــمــه شـــې چــې نــغــمــه شـــې

بــس دے نــور ظــلــمــونــه مــهٔ کــړه
چــرتــه مــړه شـــې چــرتــه مــړه شـــې

الــیــاس! مســـکـے شـــي پــه ژړا کښـــې
چــې تــرخــهٔ شـــې چــې تــرخــه شـــې

هائیکو

وچ پـــه نـــاحـــقـــه یـــو بـــل اوزوروي
دپښـــتـــون دغـــه ســـوچ کـــه دغســـی وو
د مــخــکښـــې تــلــو ګــمــان دي نــه کــوي بــیــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه

په هر قدم ترېنه زارېږه کليواله به وي
زما د زړۀ معصومه مينه ده لېواله به وي

کم دے خو در ګوهر ئې بيا بيا ښخېدو د ککو
ما وې زما شانې د غم سره خوشحاله به وي

ستا د فرېب د خندا دوه معنې ئې زده وې چرته
زړۀ مې معلوم دے نۀ پوهيږي مذوب حاله به وي

الياسه د صبر تعويز اوکړه دلاسه کړه زړګے
اخر به تاله غاړه درکړي خو بې حاله به وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کــه دې پــه مـړو ســـتـرګـو کـتـلـے نـۀ وے
جـانـانـه زړۀ بـه مـې بـائـېـلـلـے نـۀ وے

کـه ســتـا وفـا راســره مـل وے اشـــنـا
پــه دار بــه هــيـخ کـلـه ختـلـے نـۀ وے

زړۀ مــې نـادان دے نـۀ پــوهـيــږي ګـنــې
والله چــې تـۀ خـو دومـره ښـــکـلـے نـۀ وے

پــه ډکــه خـلـه بــه ولـې نـۀ خـنـدېـدې
زمـــا د زړۀ ازار وهـــلـــے نـــۀ وے

لــږه پـښـــتــو نـنـګ ئـې لـرلـو ګـنـې
الــيــاســه! تـه بـه خـنـدېـدلے نـۀ وے

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا د تصویر په ننداره تېره شوه
د هجر شپه څومره خوږه تېره شوه

ستا د راتګ څۀ پته نۀ لګېدۀ
په کښې مودې اوشوې موده تېره شوه

زما خوبونو ته به څنګه راځې
په دې فکرونو کښې مې شپه تېره شوه

د باغ ګلونو هسې نۀ خندله
ستا د ښائست په کښې قیصه تېره شوه

د جانان سترګو ته مې نۀ شوه کتے
نن په ما داسې حادثه تېره شوه

الیاسه! دا ولې وارخطا ئې دومره
داسې ښکارېږي محبوبه تېره شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سورے سورے سوے ځیګر ګرځمه
د یار د لاسه در په در ګرځمه

جانان د قصدا مرور شو رانه
ځکه د ځانه مرور ګرځمه

مینې دې یاد په لېونو کړمه زۀ
ځکه د ځانه بې خبر ګرځمه

راته ئې وئیلي وو سحر به راځم
ځکه تکل کښې د سحر ګرځمه

خلق سجدې کوي جنت غواړي
الیاس ! لټون کښې د دلبر ګرځمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړۀ مې د سیالۍ نه په درزا شولو
نصیب چې مې دیدار د خوږ اشنا شولو

وعده د نیمې شپې ئې د راتګ راسره کړې وه
رانغله شپه تېره شوه سبا شولو

ستا به یمه ستا زۀ د بل چا کله کېدے شمه
دا رنګې اشنا مې نن ګویا شولو

هغه د ګلونو ښائسته ښکلے جانان زما
شم به لېونے که د بل چا شولو

هسې دې الیاسه د اشنا خبرې نۀ منې
بیا درنه په تلو تلو کښې رضا شولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوچ مې لېونتوب ته رسولے یم

سوچ چې په خندا شي

نو فکرونه ترې خبر شي

فکرونه چې راویښ شي

نو خیالونه ترې خبر شي

خیالونه چې بیدار شي

نو یادونه ترې جوړیږي

یادونه چې سېوا شي

نو زړګے مې نۀ صبریږي

چې په زړۀ کښې صبر نۀ وي

بیا نرے نرے خوږیږي

چې نرے نرے خوږیږي

نو جانان راته یادیږي

جانان چې راته یاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د ځانه بې خبر شم

چې د ځانه بې خبر شم

در په در خاورې په سر شوم

در په در خاورې په سر شم

ستا د کور په خوا چې ورشم

ستا د کور په خوا چې ورشم

خلق وائي لېونے دے

هائیکو

زما چې کار ورپېښ ی اونه شولو
پټ مې ملګري ته په غوږ کښې اووے
خر مې شاګرام خو پکښې اولیدلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نیـــولې تـــل مـــې د زړۀ پـــورې جانـــان
وېـم ورتـــه یـــو څـــۀ وائـــي نـــورې جانـــان

ســترګو لــه خــوب بــه د شــپې ځنګــه ورځــي
اســمان کښــې ســتائي راتــه ســتوري جانــان

پــه کومــو ســترګو چــې ئــې غــلا کــړې وه
اوس پــــه هغــــو ســــترګو راګــــوري جانــــان

مــاحول تیــاره شــي ســپوږمۍ نــۀ ښــکارېږي
چــې پــه رانجــو کښــې ســترګې تــورې جانــان

الیــاس! تــرې نــه بــل وطــن تــه کــډه یــوړه
اوس مــې دې نــۀ راځــي پــه لــورې جانــان

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما کلے

اوس په ښائست ئې زۀ اوچت وينمه
په کښې چې نخښې د جنت وينمه
راته دا ټول جهان دوزخ ښکاري
په خپل وطن کښې چې غربت وينمه

د غرونو منځ کښې دا جانان کلے دے
دغه زما خپل طوطه کان کلے دے

دا د ولو که د خوړونو او سيندونو ده
که دا ښکلا ئې د دنګو غرونو ده
سپرلے خو څۀ خزان ئې هم رنګين دے
دا معجزه ئې د مستو جونو ده

څۀ د عظمت او د څۀ د شان کلے دے
دغه زما خپل طوطه کان کلے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس په زړګي تري يو ارمان غواړم
ماشومه مينه تري قربان غواړم
دغه نرو تنګو کوڅو ته ئي زۀ
لوګړې لوګړې دا تول جهان غواړم

زما د هر ارمان ارمان کلي دے
دغه زما خپل طوطه کان کلي دے

زۀ ئي د سترګي عظمتونو نه زار
په کښي صحرا او د دشتونو نه زار
دا چي ښکلا ئي يو په دوه کړه ګلي
د دغه کلي د ګلونو نه زار

په الیاس ځکه خو ډېر ګران کلي دے
دغه زما خپل طوطه کان کلي دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا نه پټه پناه څۀ ده؟

بې ګناه دوزخ کښې پروت دے
پتنګ کړې ګناه څه ده؟
چې د اور په لمبو سوزي
ترې نه شوې خطا څه ده
د غریب نه تپوس وکړه
دولت څۀ دے غنا څۀ ده
نابینا ترې څۀ خبر دے
تیاره څه ده رڼا څۀ ده؟
دا تپوس د ناوې وکړه
سرخي څه ده حنا څه ده
اے د مینې بې خبره
دعا څۀ ده ثنا څۀ ده
ته په دغه خیال لاهو ئې
حوره څه ده حلوا څه ده
د جانان د خیښت د مخې
ستا د حورو خندا څۀ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــبـــخـــه زر کـــړه راتـــه وایـــه
کـــعـــبـــه څـــه ده مـــنـــی څـــۀ ده
بـــې د مســـتـــو شـــوخـــو جـــونـــو
دا نـــیـــمـــګـــړي دنـــیـــا څـــه ده
درتـــه وایـــم لـــویـــه خـــدایـــه
ســـتـــا نـــه پـــټـــه پـــنـــاه څـــۀ ده؟

قطعه

ژوند زما خاوري ایرې شـولاړم اوربانديې سـتي شـوم
سـتا په مینه کښـې جانانه تهمتي شـوم تهمتي شـو

دا چې تاته په سـجدو شـوم خلقو چغې کړې کافر دے
ما وې چپ شـئ ناپو هانو جنتي شـوم جنتي شـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پرهر د مات زړګي مې ژړېدو کښــې راته اوخاندل
تا چې د سـرو سـترګو په ککو کښـې راته وخاندل

جوړه تـرې د حســـن یـوه نـوې نـنـداره شـــولـه
سـاقي چې د مابنـام په رنګینو کښې راته وخاندل

زړګي مې کړې رخصـــت د انتظـار لمحې پـه مینـه
وصال چې د هجران په تورو شپو کښې راته وخاندل

ګونګے چې مې ګلشن کښې په چغار خوشحاله ولید
لعـل د امېـدونو مړو ایرو کښـــې راتـه وخـانـدل

الیاس! نه د ســـتم هغه زړې خبرې هېرې شـــوې
ګل چې د ازغو ســره میرو کښـــې راتـه وخـانـدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیلۍ

دا د کوم اړخ نه راغله

بې خبره په مستۍ

چې د پېغلو د سرونو

لوپټې ئې په هوا کړې

دا ظالمه ستمګره

دا د مینې بې خبره

بیا راغلې ده چې وران کړي

د معصومو مرغو جالې

بیا راغلې ده چې وران کړي

ښائستونه د باغونو

نرمۍ پاڼې د ګلونو

نو! څنګه غلے شم ملګرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه چې پاتې شم ربه

د سیلۍ په ناکړدو

چې ظلم روا وګڼي

او مینه نۀ پېژني

نو درته وائم ربه

داسې سیلۍ باندې طوفان راولې

هائیکو

د عبث سوچ په دائره کښې بند یو
دنیا سپوږمۍ کښې ځانله ژوند ګوري
مونږ په یاګانو باندي بحث کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بې لوظه بې پښتو ده او بې ننګه خو!
دا مې خوښه شوې ده لا څنګه خو!

ما هم ځان د اور په لمبو وسېزو
ستا پرې نۀ یخیږي خوا پتنګه خو!

ما سره چې ئې مینه بې حسابه وي
خبر دے که نری وي دنګه خو!

سترګو نه دې زار شمه ننګیالې دي
دوي به قتلول زړونه بې جنګه خو!

مخکښې شۀ الیاسه ګني چا به لمسولے وي
پاتې ده لیلیٰ ګورے د ډنګه خو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تپوس

خدایه ستا ورکړه ده زۀ څۀ اووایم

د خان بچې دې جنتي پېدا کړو

سر ئې په کاڼو شا مدام لګي

د خوار بچې دې لعنتي پېدا کړو

ستا د غټانو دا غټ ښتي بچي

لکه ببلو د مور په غېږه کښې

د زر روپو شوده د ورځې څکي

بل خوا شېرو چې په وړو چاچو

تور سرې مور له په جورابو باندې

د ورځې درې څلور روپۍ اوګټي

نو زړه ته مې راشي چې تپوس وکړمه

د خان بچې ولې په سوري ناست دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

او دا غریب ولي غرمو ته سوزي

بل خوا ژړا راشي په دے خبره

د ببلو سپے ولي د سرو لوښي کښې

د خوار شپږو په غوښو شخوند وهي

زه چې دا حال په سترګو وینمه نو

د وخت غټانو نه مي کرکه اوشي

ځکه چې دوي هډو انصاف نه کوي

نو که اجازت وي یو تپوس کؤمه

د کائنات خالقه وایه راته

د خوارو دا حال به بدل شي چرته

کنه هم دوي به همیشه دا سې وي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په سر ببر ځېري ګرېوان به نۀ یم
ته چې راګورې نو حېران به نۀ یم

که مې د غېرو سپرلے وران نۀ کړو
ګرېوان مې وشلوئ خزان به نۀ یم

د وطن شاړې که مې ګل نۀ کړې
سترګې مې اوباسئ باران به نۀ یم

که د باطل د سترګو خس نۀ شومه
کافر مې ګڼئ مسلمان به نۀ یم

ستا په الفت که ځان قربان مې نۀ کړو
الیاس قسم خورمه انسان به نۀ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره

ســتا په تکل کبنـــې به تر مرګه پورې ژاړمه زۀ
عشـــق بـه دې غــواړمــه زۀ، د زړګــي ســـره

کــه تـــلـــلـــې تـــلـــلـــې دواړه یـــاره
چـــرتـــه د ژونـــد پـــه نـــیـــمـــه لاره
خـــپـلـې ســـلـګـۍ بـه درتـه شـــمـــارمـــه زۀ
عشـــق بـه دې غــواړمــه زۀ، د زړګــي ســـره

کـــه تـــۀ راځـــې راځـــې نـــو راشـــه
راشـــه دلـــبـــره پـــه خـــنـــدا شـــۀ
لارې کـــوڅـــې بـــه درتـــه څـــارمـــه زۀ
عشـــق بـه دې غــواړمــه زۀ، د زړګــي ســـره

پـه ســـترګو ســـترګو کبنـــې خمار شـــۀ
مـــا وې مـــیـــلـــمـــۀ ئـې لـږ ایســـار شـــۀ
راتـــه ئـــې چـــغـــې کـــړلـــې لاړمـــه زۀ
عشـــق بـه دې غــواړمــه زۀ د زړګــي ســـره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلیه

خبر په نازونو او ادا راشه
سپرلیه راشه یو ځل بیا راشه

په کښې هر ګل چې خندېدلے وینم
د زړۀ په کور مې د اشنا راشه

ستا دې په خپلو رنګینو قسم وي
پاتې چې نۀ شې خامخا راشه

خوشې صحرا کښې د ګلونو خاطر
په شارو کندو او بېدیا راشه

خزان خو ډېر دے ژړولے الیاس!
تۀ ورته خبر دے په خندا راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خندا ئې د سرو شونډو پرونۍ مې یاده شوې ده
هغه د خیالونو لېونۍ مې یاده شوې ده

شپه د انتظار وه خو مزه هم په کښې ډېره وه
ادا ئې د سرو سترګو بېګانۍ مې یاده شوې ده

ګرځي مې خیالونو کښې والله چې مې هېرېږي نهٔ
په خپل حسن مغروره ښاپېرۍ مې یاده شوې ده

ساقي ستا د نیمګړي جام سرور مې نهٔ خو ښیږي
نشه د خپلې مستې شان ځوانۍ مې یاده شوې ده

الیاس! چې تا د زلفو سره خیال کښې لوبولے وو
بیا جوړې نن هغه زولنۍ مې یاده شوې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نمر سپوږمۍ کړه په ځلا مې کړه خدایه
دے تیارو لره رڼا مې کړه خدایه

که د بل چا نوم په خله مې واخستلو
درته وائم چې رسوا مې کړه خدایه

چې د یار په تلي پرېوځمه بې خوده
یو قطره بس د حنا مې کړه خدایه

چې بدله د حسېن واخلم د یزید نه
نر سپاهي د کربلا مې کړه خدایه

د باطل سترګو له سور د اور بڅرے
تورو تیارو کښې د عقبٰي مې کړه خدایه

چې ترې ږېره شوکؤم د حق دپاره
د فرعون غېږ له موسيٰ مې کړه خدایه

که وختونه د ژړا رابانديې راغله
الیاس ! وائي په خندا مې کړه خدایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راواچوه چې شـــل شـــي ګلـه بيـا پـه دې خبره
شـــين شـــو د خنـدا نـه مې اشـــنـا پـه دې خبره

مينـه عبـادت کښـــې حســـاب شـــوې د ازلـه ده
زړۀ رانــه تــا وړے بــس والله پــه دې خــبــره

مـا وې تـۀ بـه شـــنـۀ شـــې د خنـدا نـه راتـه ګلې
تــا بــه راتــه وئــيــلــه بې وفــا پــه دې خــبــره

څوک ئې د بر زيات خوښ دے مونږه دواړو کښـــې
راځـه چې خبر دے شـــرط کېږدو ملا پـه دې خبره

مـا وې د هر چـا ســـره مينـه ښـــۀ ده مينـه ښـــۀ ده
تــا بــه هــم کــولــه مــې خــنــدا پــه دې خــبــره

اليـاس ! تـه د يـار مينـه نصـــيـب شـــوې ده ملګرو
اور اخـلـې قســـم دے چې دنـيـا پـه دې خـبـره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په پېغ مخې دلربا باندې مئین شوم
لېونے یم په سودا باندې مئین شوم

دا خندا پسې ژړا وي دا متل دے
نو بیا څهٔ له په خندا باندې مئین شوم

چې اقرار کښې دې انکار کولو یاره
ستا په دې یوه ادا باندې مئین شوم

چې بار بار په کښې پښتو ستائي ملګرو
په شعرونو د حمزهٰ باندې مئین شوم

زهٔ الیاس! د خپله ځانه ګیله مند یم
چې له تا شان بې وفا باندې مئین شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(هائیکو نما نظم)

چې اوازه د بې ننګۍ یې راغله
ورسره زوړ تعلق مې پرېښودلو
په یو هندو بټ خیله نه ورانیده

په راه راست یې خلق نه پوهیده
دا ځل په هر چا کښې شعور راغلې
ستا په وحشت درشخیله نه ورانیده

په دوه روپو دي خپل ایمان خرڅ کړو
که د ضمیر سودا دي نه وه کړې
پګړۍ به ستا شاه خیله نه ورانیده

دا چې یو بل پسې لګیا یو مونږه
دې کښې ضرور به دچا ګوته وه
صفونه بې د تیله نه ورانیده

۲۲ جنوري۲۰۲۳ -- دمام

(c) ketabton.com: The Digital Library

راز (ازاد نظم)

لکه لعل چې پټ مسکن کړي
د کمر غېږ کښې دننه
داسې تا په سل پردو کښې
ځان رانغښتے دے دلبره
کله یو څاڅکے د نور شے
کله ساز نغمه سندره
کله خپل رازونه واړه
په یو دم کښې ټول افشان کړے
کله ګل ته غسل ورکړے
د سحر په پاکه پرخه
کله تکه توره شپه کښې
د سپوږمۍ رڼا خوره کړے
د دے هر څه باوجود هم
که زه وایم چې جانانه
زه تا نه پیژنم اورے
نو ریښتیا خبره دا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان مې نه دے پیژندلے
ګني ولې به لګیا ووم
خدایه پوهه مې په ځان کړے
چې مستي شم او سرور شم
چې جنون شم یو ارمان شم
بس چې مینه شم وفا شم
لویه خدایه لویه خدایه
بس چې ستا شم
بس چې ستا شم

پراناګووا - برازیل ۲۰۰۷

د اختر په راتګ

یه د ماښام تیارو غرور مهٔ کوئ
یو نوے جوش نوے سحر به راځي
دا څو د غم ورځې به هم تیرې شي
د خوشحالۍ نه ډک اختر به راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژوند له په اسباب به غزل نه وایم
نور داسی بېتاب به غزل نه وایم

وائې راته وژنم دي څه مه وایه
څنګ په اضطراب به غزل نه وایم

ویمه که جناب پري خفه کیږي نو
خیر دے په جناب به غزل نه وایم

روغه د قاتل سره مې شوي ده
بس په انقلاب به غزل نه وایم

دے مې د مرضۍ سندرې نه وائې
نور په دے رباب به غزل نه وایم

بې وخته حسرتونو بوډا کړے یم
اوس دي په شباب به غزل نه وایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیرے د اختر راباندې ته کوے
هلاله په مهتاب به غزل نه وایم

زمونږه يې خاورين کورونه وړي دي
چرته په سيلاب به غزل نه وایم

ښار مې نقاب پوشو لوټي لوټي کړو
خدایګو په نقاب به غزل نه وایم

روښانه سباؤن پکښې روښان نه دے
دهوکه ده په سراب به غزل نه وایم

تا پرې ساده خلق ترهه ګر کړله
اميرصيب په ثواب به غزل نه وایم

يار دي د چکوال سره ملګرے شو
الياسه په خوشاب به غزل نه وایم

۲۵ مئی ۲۰۲۳ دمام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خپله خاوره خپل اختیار لاسو له ورشي
ځان چي اوپیژني وار لاسو له ورشي

د میرې په رنګ وزرې پوري وشې
د کم اصلو چې اختیار لاسو له ورشي

ګلستان غوندې وطن پکښې کنډر شې
د کم عقلو چې سرکار لاسو له ورشي

شخوند وهي چي د غریب سړي په غوښو
دا ظالم دي د زردار لاسو له ورشي

په فریب یې ګډوي د ځان د پاره
بس پاړو له چي یو مار لاسو له ورشي

پند تري واخلي دومره لویه ګټه اوکړي
ادب خوښو له چي زیار لاسو له ورشي

لوئ الله به یې بخښې دا یې باور دے
که الیاس یې ګناهنګار لاسو له ورشي

۲۸ مئ ۲۰۲۳ دمام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځې په نیمې شپې باندې ځنګه ځنګه چل اوشو
ما شان بې اسرې باندې ځنګه ځنګه چل اوشو

خره شوله ځان پکښې د ځان په رنګې نه وینم
دا په ائینې باندې ځنګه ځنګه چل اوشو

ژوند ته پکښې نه پرېږدې ساده او پښتانه خلق
دا په زمانې باندې ځنګه ځنګه چل اوشو

ځان پکښې یادې خالې د ځان پکښې صفت کوې
ستا په ترانې باندې ځنګه ځنګه چل اوشو

اوس د راتلو ګمان دې زړه ته هڅو نه راوالم
دا دې په وعدې باندې ځنګه ځنګه چل اوشو

موده اوشوه چې خبر مو د یو بل نه دې اخستې
ستا په یارانې باندې ځنګه ځنګه چل اوشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د مات زړګي د رغیدو سندري نه وائې
ربابه په نغمے باندي څنګه څنګه چل اوشو

الیاس ته دي د زړه پټه خبره پکښې اوکړله
دا دي په بهانے باندي څنګه څنګه چل اوشو

۲ جون ۲۰۲۳ دمام

هائیکو

څنګه به په دغه خاوره امن شي
دلته د غریب چي حق تلفي کیده
ډیرو ورته چینګه خوله نیولي وه

هائیکو

غرض مي دا وي چي پښتون بیدار شي
زه په پښتو کښې لیک ته هڅه اوکړم
بس خو یاګاني دي چي نه مي پرېږدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکو

ښکاري حق پرست نه ئے
شل شل دي جوړ کړي دي
سم شلتالو نه وائے

هائیکو

دلته د قاضي په فیصلو کښې هم
قتل د انصاف کیږي په جار باندي
نو دلته زلزله به په موږ نه راځي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

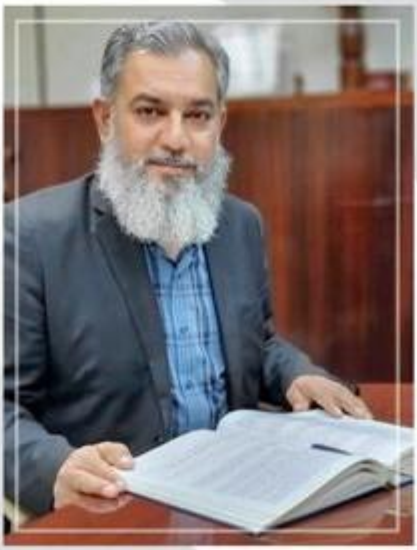

زه يې د اولس د زړۀ سلطان کړمه
خوي راله يزدان داسې راکړے دے

الياس د وخت جابرته نبغ ولاړ يمه
فکر راله توان داسې راکړے دے

محمدالياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library